

První Královská

¹ Král pak David sstaral se a sešel vîkem, a aekoli jej šaty pøikrývali, však nemohl se zahøívatí. ² I øekli jemu služebníci jeho: Nech^t pohledají pánu našemu králi ðiveèky panny, kteráž by byla pøi králi a opatrovala jej, a aby spala v lûnu jeho, a zahøívala pána našeho krále. ³ A protož hledající ðiveèky krásné ve všech konèinách Izraelských, našli Abizag Sunamitskou, a pøivedli ji k králi. ⁴ Kterážto ðiveèka byla velmi krásná. I opatrovala krále a pøisluhovala jemu, ale král jí nepoznal. ⁵ Adoniáš pak syn Haggity pozdvihoval se, øíkaje: Já^t budu kralovati. I najednal sobì vozù a jezdcù, a padesáte mužù, kteøíž by bìhali pøed ním. ⁶ A nikdy ho nezarmoutil otec jeho, aby øekl: Proè jsi to uèinil? Nebo byl i on velmi krásné postavy, kteréhož porodila po Absolonovi. ⁷ I mluvíval s Joábem synem Sarvie a s Abiatarem knízem, kteøíž napomáhali Adoniášovi. ⁸ Ale Sádoch kníz a Banaiáš syn Joiadùv, též Nátan prorok a Simeí i Rehi, a jiní pøedníjší, kteréž mìl David, nebyli s Adoniášem. ⁹ Tedy nabil Adoniáš ovcí a volù a krmného dobytka u kamene Zohelet, kterýž byl u studnice Rogel, a pozval všech bratøí svých synù královských, i všech mužù Judských, služebníků králových. ¹⁰ Nátana však proroka a Banaiáše a jiných pøedníjších mužù, ani Šalomouna bratra svého nepozval. ¹¹ I mluvil Nátan k Betsabé matce Šalomounovi, øka: Neslyšela-lis, že kraluje Adoniáš syn Haggity, a pán náš David nic neví o tom? ¹² Protož nyní pøi, prosím, a dám^t radu, kterouž vysvobodíš život svùj, i život syna svého Šalomouna. ¹³ Jdiž, a vejda k králi Davidovi, rci jemu: Zdaliž jsi ty, pane mùj králi, nepøisáhl služebnici

své, øka: Šalomoun syn tvùj kralovati bude po mnì, a on^t sedìti bude na stolici mé? Proèež tedy kraluje Adoniáš? ¹⁴ A aj, když ty ještì tam mluviti budeš s králem, pøijdu^t za tebou a doplním øeè tvou. ¹⁵ A tak vešla Betsabé k králi do pokoje. Král pak již byl velmi starý, a Abizag Sunamitská pøisluhovala králi. ¹⁶ Tedy Betsabé naklonivši hlavy, poklonila se králi. Jízto øekl král: Což chceš? ¹⁷ I odpovídila jemu: Pane mùj, ty jsi pøisáhl skrze Hospodina Boha svého služebnici své, øka: Šalomoun syn tvùj kralovati bude po mnì, a on sedìti bude na stolici mé. ¹⁸ A nyní, hle, Adoniáš kraluje, ty pak nyní, pane mùj králi, nic nevíš o tom. ¹⁹ Nebo nabiv volù a krmného dobytka a ovec množství, pozval všech synù královských, i Abiataru knìze a Joába hejtmana vojska, Šalomouna pak služebníka tvého nepozval. ²⁰ Ješto ty, pane mùj králi, víš, že øeì všeho Izraele na tebe jsou obráceny, abys jim oznámil, kdo by sedìti mìl na stolici pána mého krále po tobì. ²¹ Sic jinak bude to, když usne pán mùj král s otci svými, že já a syn mùj Šalomoun budeme jako høišníci. ²² A aj, když ještì ona mluvila s králem, pøišel Nátan prorok. ²³ I oznámili králi, økouce: Aj, teì Nátan prorok. A tak všel pøed krále, a poklonil se jemu tváøí svou až k zemi. ²⁴ Zatím øekl Nátan: Pane mùj králi, ty-lis povidìl: Adoniáš kralovati bude po mnì, a on sedìti bude na stolici mé? ²⁵ Nebo odšed dnes, nabil volù a krmného dobytka, i ovec množství, a sezval všechny syny královny a hejtmany vojska, i Abiataru knìze. A hle, oni jedí a pijí pøed ním, a praví: Živ buì král Adoniáš. ²⁶ Mne pak služebníka tvého, a Sádocha knìze, a Banaiáše syna Joiadova, a Šalomouna služebníka tvého nepozval. ²⁷ Tak-liž jest ode pána mého krále naøizen? Mnì jsi zajisté neoznámil služebníku svému, kdo bude sedìti na stolici pána mého krále po tobì? ²⁸ A odpovídaje

král David, øekl: Zavolejte mi Betsabé. Kteráž všedši pøed krále, stála pøed ním. ²⁹ I pøisáhl král, øka: Živ^t jest Hospodin, kterýž vysvobodil duši mou ze všelikých úzkostí, ³⁰ Že jakož jsem pøisáhl tobì skrze Hospodina Boha Izraelského, øka, že syn tvùj Šalomoun kralovati bude po mnì, a on sediti bude na stolici mé místo mnì, tak^t uèiním dnes. ³¹ A naklonivši hlavy Betsabé tváøí k zemi, poklonu uèinila králi a øekla: Živ buì pán mùj král David na viky. ³² Øekl ještì král David: Zavolejte ke mnì Sádoch knìze a Nátana proroka, a Banaiáše syna Joiadova. Kteøížto vešli pøed krále. ³³ I øekl jim král: Vezmìte s sebou služebníky pána svého, a vsaìte Šalomouna syna mého na mezkyni mou, a veìte ji k Gihonu. ³⁴ I pomaze ho tam Sádoch knìz a Nátan prorok za krále nad Izraelem, a troubiti budete troubou, a díte: Živ buì král Šalomoun. ³⁵ Potom vstoupíte zase, jdouce za ním. Kterýž pøijda, sediti bude na stolici mé, a on kralovati bude místo mne; neb^t jsem jemu pøikázal, aby byl vůdcí nad Izraelem i nad Judou. ³⁶ A odpovídaje Banaiáš syn Joiadùv králi, øekl: Amen. Zpùsobiž to Hospodin, Bùh pána mého krále. ³⁷ A jakož byl Hospodin se pánem mým králem, tak budiž i s Šalomounem, a zvelebìž stolici jeho více, než stolici pána mého krále Davida. ³⁸ A tak šli dolù Sádoch knìz a Nátan prorok, a Banaiáš syn Joiadùv, Cheretejští také i Peletejští, a vsadili Šalomouna na mezkyni krále Davida, a dovedli jej k Gihonu. ³⁹ Vzal také Sádoch knìz roh oleje z stánku, a pomazal Šalomouna. Potom troubili trubou, a øekl všecken lid: Živ buì král Šalomoun. ⁴⁰ I vstoupil všecken lid za ním; kterýžto lid prozpìvoval s plésáním, a veselil se radostí velikou, tak až se všudy rozléhalo od zvuku jejich. ⁴¹ Což slyše Adoniáš i všickni pozvaní, kteøíž byli s ním, (byli pak již pojedli), slyše také i Joáb zvuk trouby, øekl: Jaký to

zvuk v mìstì hluèících? ⁴² A když on ještě mluvil, aj, Jonata syn Abiataru knìze pøišel, jemuž øekl Adoniáš: Pøistup sem, nebo jsi muž udatný a dobré poselství neseš. ⁴³ Tedy odpovídaje Jonata, øekl Adoniášovi: Právì jižtì pán náš král David ustanovil Šalomouna za krále. ⁴⁴ Nebo poslal s ním král Sádocha knìze a Nátana proroka a Banaiáše syna Joiadova, ano i Cheretejské a Peletejské, a vsadili jej na mezkyni královskou. ⁴⁵ I pomazali jej Sádoch knìz a Nátan prorok za krále u Gihonu, a vstupovali odtud s radostí, tak že hluèelo mìsto. To^t jest zvuk ten, kterýž jste slyšeli. ⁴⁶ Ano již i dosedl Šalomoun na stolicu královskou. ⁴⁷ Nýbrž i služebníci královští pøišli, aby dobroøeèili pánu našemu, králi Davidovi, økouce: Uèiniž slavné Bùh tvùj jméno Šalomounovo nad jméno tvé, a zvelebiž stolicu jeho nad stolicu tvou. I poklonil se král na ložci svém. ⁴⁸ Ano i král takto øekl: Požehnaný Hospodin Bùh Izraelský, kterýž dal dnes sedícího na trùnu mém, a abych na to oèima svýma hledil. ⁴⁹ I pøedišeni jsou, a vstavše všickni ti pozvaní, kteøíž byli pøi Adoniášovi, odešli jeden každý cestou svou. ⁵⁰ Adoniáš také boje se Šalomouna, vstav, odšel a chytil se rohù oltáøe. ⁵¹ I pøividli Šalomounovi, økouce: Aj, Adoniáš bojí se krále Šalomouna, a hle, drží se rohù oltáøe a praví: Nech^t mi pøisáhne dnes král Šalomoun, že nezabije mne služebníka svého meèem. ⁵² I øekl Šalomoun: Bude-li muž stateèný, nespadne^t vlas s niho na zem; pakli^t co zlého na nìm nalezeno bude, umøe^t. ⁵³ Poslal tedy král Šalomoun, aby jej odvedli od oltáøe. Kterýž pøišed, poklonil se králi Šalomounovi. Jemuž øekl Šalomoun: Jdiž do domu svého.

2

¹ Když se pak èas smrti Davidovy pøiblížil, dával

pøikázání Šalomounovi synu svému, øka: ² Já¹ již odcházím podlé zpùsobu všech lidí. Proto posilniž se a mìj se zmužile, ³ A ostøíhej pøikázání Hospodina Boha svého, chodì po cestách jeho, a zachovávaje ustanovení jeho, rozkázání jeho, i soudy jeho i svìdectví jeho, jakož psáno jest v zákonì Mojžíšovi, a⁴ by se š⁴astni vedlo, což bys koli èinil, i všeco, k èemuž bys se obrátil, ⁴ A aby naplnil Hospodin slovo své, kteréž mi zaslíbil, mluvì: Budou-li ostøíhati synové tvoji cesty své, chodíce pøede mnou v pravdì z celého srdce svého a z celé duše své, tak mluvì: Že nebude vyplènìn po tobì muž z stolice Izraelské. ⁵ Také i tom víš, co jest mi uèinil Joáb syn Sarvie, totiž, co uèinil dvìma hejtmanùm vojsk Izraelských, Abnerovi synu Ner, a Amazovi synu Jeter, že je zamordoval, dopustiv se vraždy lstivé v èas pokoje, a zmazal krví zrádnì vyлитou pás svùj rytíøský, kterýž mìl na bedrách svých, a obuv svou, kterouž mìl na nohách svých. ⁶ Protož zachováš se podlé moudrosti své, a nedáš sstoupiti šedinám jeho v pokoji do hrobu. ⁷ S syny pak Barzillai Galádského uèiniš milosrdenství, tak aby jídali spolu s jinými pøi stole tvém; nebo tak podobnì ke mnì pøišli, když jsem utíkal pøed Absolonem bratrem tvým. ⁸ Hle, máš také v moci své Semei syna Gery Beniaminského z Bahurim, kterýž mi zloøeèil zloøeèením velikým v ten den, když jsem šel do Mahanaim, aèkoli potom vyšel mi vstøíc k Jordánu, jemuž jsem pøisáhl skrze Hospodina, øka: Nezapiji ti meèem. ⁹ Nynì však neodpouštìj jemu. A ponìvadž jsi muž opatrný, víš, jak bys k nìmu pøistoupiti mìl, abys uvedl šediny jeho se krví do hrobu. ¹⁰ A tak usnul David s otci svými, a pohøben jest v mìstì Davidovì. ¹¹ Dnù pak, v nichž kraloval David nad Izraelem, bylo ètyøidceti let. V Hebronu kraloval sedm let, a v Jeruzalémì kraloval tøidceti a tøi léta. ¹² I dosedl Šalomoun na stolicì Davida otce svého, a utvrzeno jest

království jeho velmi. ¹³ Tedy pøišel Adoniáš syn Haggity k Betsabé matce Šalomounovi. Kterážto øekla: Pokojný-li jest pøíchod tvùj? I odpovìdìl: Pokojný. ¹⁴ Øekl dále: Mám k tobì øeè. I øekla: Mluv. ¹⁵ Tedy øekl: Ty víš, že mé bylo království, a na mne obrátili všickni Izraelští tváø svou, abych kraloval, ale pøeneseno jest království na bratra mého, nebo od Hospodina usouzeno mu bylo. ¹⁶ Nyní pak jediné vìci žádám od tebe, nech^t nejsem oslyšán. Kteráž øekla jemu: Mluv. ¹⁷ A on øekl: Rci, prosím, Šalomounovi králi, (nebo^t neoslyší tebe), a^t mi dá Abizag Sunamitskou za manželku. ¹⁸ Odpovìdìla Betsabé: Dobøe, já^t budu mluvit o tebe s králem. ¹⁹ Protož vešla Betsabé k králi Šalomounovi, aby mluvila s ním o Adoniáše. I povstal král proti ní, a pokloniv se jí, posadil se na stolicì své; rozkázal také postavitì stolicì matce své. I posadila se po pravici jeho, ²⁰ A øekla: Jediné vìci neveliké já žádám od tebe, nech^t nejsem oslyšána. I øekl jí král: Žádej, matko má, nebo^t neoslyším tebe. ²¹ Kteráž øekla: Nech^t jest dána Abizag Sunamitská Adoniášovi bratru tvému za manželku. ²² A odpovídaje král Šalomoun, øekl matce své: Proè ty jen žádáš za Abizag Sunamitskou Adoniášovi? Žádej jemu království, ponìvadž on jest bratr mùj starší nežli já, a má po sobì Abiataru knìze a Joába syna Sarvie. ²³ I pøisáhl král Šalomoun skrze Hospodina, øka: Toto a^t mi uèinì Bùh a toto pøidá, že sám proti sobì mluvil Adoniáš øeè tuto. ²⁴ Protož nyní, živ^t jest Hospodin, kterýž mne utvrdil, a posadil na stolicì Davida otce mého, a kterýž mi vzdìlal dùm, jakož byl mluvil, že dnes umøítì musí Adoniáš. ²⁵ A tak poslal král Šalomoun Banaiáše syna Joiadova, kterýž udeøil na něj, tak že umøel. ²⁶ Abiatarovi knìzi také øekl král: Jdi do Anatot k rolì své, nebo jsi hoden smrti. Ale nyní nezabiji tebe, ponìvadž jsi nosil

truhlu Hospodinovu pøed Davidem otcem mým, a snášel jsi všechna ta ssoužení, kteráž snášel otec můj. ²⁷ I svrhl Šalomoun Abiataru s knížství Hospodinova, aby naplnil øeè Hospodinovu, kterouž byl mluvil proti domu Elí v Sílo. ²⁸ Donesla se pak povìst ta Joába, (nebo Joáb postoupil po Adoniášovi, aèkoli po Absolonovi byl nepostoupil). Protož utekl Joáb k stánku Hospodinovu, a chytil se rohù oltáøe. ²⁹ I oznámeno králi Šalomounovi, že utekl Joáb k stánku Hospodinovu, a že jest u oltáøe. Tedy poslal Šalomoun Banaiáše syna Joiadova, øka: Jdi, oboø se na něj. ³⁰ A když pøišel Banaiáš k stánku Hospodinovu a øekl jemu: Takto praví král: Vyjdi, odpovìdìl jemu: Nikoli, ale tuto umru. V tom oznámil zase Banaiáš králi øeè tu, øka: Takto mluvil Joáb, a tak mi odpovìdìl. ³¹ Na to øekl jemu král: Uèiò, jakž mluvil, a udeø na něj, a pochovej jej, a odejmeš krev nevinnou, kterouž vylil Joáb, ode mne i od domu otce mého. ³² A navrátí Hospodin krev jeho na hlavu jeho; nebo oboživ se na dva muže spravedlivìjší a lepší, než jest sám, zamordoval je meèem bez vìdomí otce mého Davida, Abnera syna Ner, hejtmana vojska Izraelského, a Amazu syna Jeter, hejtmana vojska Judského. ³³ A tak navrátí se krev jejich na hlavu Joábovu, a na hlavu semene jeho na vìky, Davidovi pak a semeni jeho, domu jeho a stolici jeho buì pokoj až na vìky od Hospodina. ³⁴ A protož vyšed Banaiáš syn Joiadùv, oboøil se na něj, a zabil jej. A pochován jest v domì svém na poušti. ³⁵ I ustanovil král Banaiáše syna Joiadova místo niho nad vojskem, a Sádocha knìze ustanovil král místo Abiataru. ³⁶ Zatím poslav král, povolal Semei, a øekl jemu: Ustavìj sobì dùm v Jeruzalémì, a tu zùstávej a nevycházej odtud ani sem ani tam. ³⁷ Nebo v kterýkoli den vyjdeš, a pøejdeš pøes potok Cedron, vìz jistotnì, že umøeš; krev tvá bude na hlavu tvou. ³⁸ I dí Semei k králi: Dobrá^t jest ta øeè. Jakož

mluvil pán můj král, tak⁴ uèiní služebník tvůj. A tak bydli Semei v Jeruzalémi po mnohé dny. ³⁹ Stalo se pak po tøech letech, že utekli dva služebníci Semei k Achisovi synu Maachy, králi Gát. I povídili to Semei, økouce: Hle, služebníci tvoji jsou v Gát. ⁴⁰ Proèež vstav Semei, osedlal osla svého, a jel do Gát k Achisovi, aby hledal služebníkù svých. I navrátil se Semei, a pøivedl zase služebníky své z Gát. ⁴¹ Povídáno pak Šalomounovi, že odšel Semei z Jeruzaléma do Gát, a že se navrátil. ⁴² Tedy poslav král, povolal Semei a øekl jemu: Zdaliž jsem ti pøisahou nezavázal skrze Hospodina, a osvidèil jsem proti tobì, øka: V kterýkoli den vyjdeš, a sem i tam choditi budeš, vìz jistotnì, že smrtí umøeš? A øekl jsi mi: Dobrá jest ta øeè, kterouž jsem slyšel. ⁴³ Proèež jsi tedy neostøíhal pøisahy Hospodinovy a pøikázání, kteréž jsem pøikázal tobì? ⁴⁴ Øekl také král k Semei: Ty víš všecko zlé, kteréhož povídomo jest srdce tvé, co jsi uèinil Davidovi otci mému, ale Hospodin uvedl zase to tvé zlé na hlavu tvou. ⁴⁵ Král pak Šalomoun bude požehnaný, a stolice Davidova stálá pøed Hospodinem až na vìky. ⁴⁶ I pøikázal král Banaiášovi synu Joiadovu, kterýž vyšed, oboøil se na něj, tak že umøel. A tak utvrzeno jest království v ruce Šalomounì.

3

¹ Spøíznil se pak Šalomoun s Faraonem králem Egyptským, nebo pojal dceru Faraonovu a uvedl ji do mìsta Davidova, dokudž nedostavìl domu svého, a domu Hospodinova i zdi Jeruzalémské vùkol. ² Toliko lid obìtoval na výsostech, proto že nebyl vystaven dùm jménu Hospodinovu až do tìch dnù. ³ Nebo miloval Šalomoun Hospodina, chodì v pøikázáních Davida otce svého, a toliko na tìch výsostech obìtoval a kadil. ⁴ Protož šel král do Gabaon, aby tam obìtoval; ta výsost zajisté byla

největší. Tisíc obětí zápalných obitoval Šalomoun na tom oltáři. ⁵ Ukázal se pak Hospodin v Gabaon Šalomounovi ve snách noci té, a řekl Bůh: Žádej zaèkoli, a dám tobì. ⁶ I řekl Šalomoun: Ty jsi uèinil s služebníkem svým Davidem, otcem mým, milosrdenství veliké, když chodil pøed tebou v pravdì a v spravedlnosti, a v upøímnosti srdce stál pøi tobì. Ovšem zachoval jsi jemu zvláštní toto milosrdenství, že jsi dal jemu syna, kterýž by sedìl na stolici jeho, jakž se to dnes vidí. ⁷ Aèkoli pak nyní, ó Hospodine Bože můj, ty jsi ustanovil služebníka svého králem místo Davida otce mého, já však jsa velmi mladý, neumím vycházeti ani vcházeti. ⁸ Služebník, pravím, tvùj jest u prostøed lidu tvého, kterýž jsi vyvolil, lidu velikého, kterýž nemùže ani seèten ani sepsán býti pro množství. ⁹ Dejž tedy služebníku svému srdce rozumné, aby soudil lid tvùj, a aby rozeznal mezi dobrým a zlým; nebo kdo bude moci souditi tento lid tvùj tak mnohý? ¹⁰ I líbilo se to Hospodinu, že žádal Šalomoun za tu vìc. ¹¹ A řekl jemu Bůh: Proto že jsi žádal vìci takové, a neprosils sobì za dlouhý vìk, aniž jsi žádal sobì bohatství, aniž jsi žádal bezživotí nepøátel svých, ale žádal jsi sobì rozumnosti, abys slýchatì umìl rozepøe, ¹² Aj, uèinil jsem vedlé øeèi tvé, aj, dal^t jsem srdce moudré a rozumné, tak že rovného tobì nebylo pøed tebou, ani po tobì aby nepovstal rovný tobì. ¹³ K tomu i to, zaèež jsi nežádal, dal jsem tobì, totiž bohatství a slávu, tak aby nebylo rovného tobì žádného mezi králi po všecy dny tvé. ¹⁴ Pøes to jestliže choditi budeš po cestách mých, ostøíhaje ustanovení mých a pøikázání mých, jako chodil David otec tvùj, prodlím i dnù tvých. ¹⁵ A když procítìl Šalomoun, a aj, byl sen. I pøišel do Jeruzaléma a stál pøed truhlou smlouvy Hospodinovy, a obitoval obiti zápalné a obiti pokojné; udìlal také hody

všechním služebníkům svým. ¹⁶ Tedy pøišly dvě ženy hokynì k králi, a stály pøed ním. ¹⁷ I øekla jedna z těch žen: Prosím, pane mùj, já a žena tato bydlíme v jednom domì. I porodila jsem u ní v témž domì. ¹⁸ Potom stalo se dne tøetího po porodu mém, že porodila také žena tato, a byly jsme spolu. Nebylo žádného cizího s námi v domì, kromì nás dvou v témž domì. ¹⁹ Umøel pak syn ženy této v noci, nebo spìci, udávila ho. ²⁰ A vstavši o pùl noci, vzala syna mého ode mne, když spala služebnice tvá, a položila jej v lùnu svém, a syna svého mrtvého položila do lùna mého. ²¹ Ale když jsem vstala ráno, abych pøikojila syna svého, a aj, mrtvý. Na kteréhož když jsem ráno pilnìji pohledila, a aj, nebyl syn mùj, kteréhož jsem porodila. ²² I øekla žena druhá: Není tak, ale syn mùj jest ten živý, a ten mrtvý jest syn tvùj. Ona pak øekla: Nikoli, ale syn tvùj jest ten mrtvý, a syn mùj jest ten živý. A tak se hádaly pøed králem. ²³ I øekl král: Tato praví: Ten živý jest syn mùj, a syn tvùj jest ten mrtvý. Tato zase praví: Není tak, ale syn tvùj jest ten mrtvý, a syn mùj jest ten živý. ²⁴ Protož øekl král: Pøineste mi meè. I pøinesli meè pøed krále. ²⁵ Tedy øekl král: Rozetnìte to dítì živé na dvě, a dejte jednu polovici jedné, a polovici druhou druhé. ²⁶ Ale žena, jejíž syn byl ten, kterýž živ zùstal, mluvila králi, (nebo pohnula se støeva její nad synem jejím), a øekla: Prosím, pane mùj, dejte jí nemluvdátka to živé, a nikoli nezabijete ho. Druhá pak øekla: Nech^t není ani mnì ani tobì, rozetnìte. ²⁷ K èemuž odpovídaje král, øekl: Dejtež této dítì to živé, a nikoli nezabijete ho, ona^t jest matka jeho. ²⁸ Tedy uslyšavše všickni Izraelští soud tento, kterýž vynesl král, báli se krále; nebo vidili, že moudrost Boží jest v srdci jeho k vykonávání soudu.

4

¹ A tak král Šalomoun byl králem nade vším Izraelem. ² Tato pak byla knížata jeho: Azariáš syn Sádochův knížetem, ³ Elichoref a Achiáš synové Sísovi byli písáøi, Jozafat syn Achiludův kancléøem, ⁴ A Banaiáš syn Joiadův nad vojskem, Sádoch pak a Abiatar knížími, ⁵ A Azariáš syn Nátanův nad úøedníky, a Zábud syn Nátanův nejvyšší rada královská, ⁶ A Achisar vládaø domu, Adoniram pak syn Abdy nad vybraným lidem. ⁷ Mìl také Šalomoun dvanácte vládaøù nade vším Izraelem, kteøíž opatrovali potravou krále i dùm jeho. Každého roku za mìsíc jeden každý mìl opatrovati krále. ⁸ A tato jsou jména jejich: Syn Chur na hoøe Efraim; ⁹ Syn Deker v Makaz a v Salbim, a v Betsemes a v Elon Betchanan; ¹⁰ Syn Chesed v Arubot, jehož bylo Socho i všeccka zemi Chefer; ¹¹ Syn Abinadabův, jehož byly všechny konèiny Dor, a mìl Tafat dceru Šalomounovu za manželku; ¹² Baana syn Achiludův, jehož byl Tanach a Mageddo, i všeccken Betsan, kterýž jest vedlé Sartan pod Jezreelem, od Betsan až do Abelmehula a až za Jekmaam; ¹³ Syn Geber v Rámot Galád, jehož byly vsi Jair, syna Manassesova, kteréž jsou v Galád, jehož byla krajina Argob, kteráž jest v Bázan, šedesáte mìst velikých hrazených a závøitých; ¹⁴ Achinadab syn Iddo v Mahanaim; ¹⁵ Achimaas v Neftalím, on také pojal Basemat dceru Šalomounovu za manželku; ¹⁶ Baana syn Chusai v Asser a v Alot; ¹⁷ Jozafat syn Paruach v Izachar; ¹⁸ Semei syn Ela v Benjamin; ¹⁹ Geber syn Uri v zemi Galád, v zemi Seona, krále Amorejského, a Oga krále Bázan; ten sám vládaøem jedním pøedstaven byl té zemi. ²⁰ Tehdáž Juda a Izrael rozmnožení jsouce jako písek pøi moøi v množství, jedli a pili, a veselili se. ²¹ Nebo Šalomoun panoval nade všemi královstvími od øeky až k zemi Filistinské, a až k konèinám Egyptským. I pøináøeli dary a sloužili

Šalomounovi po všechny dny života jeho. ²² Vycházelo pak ku potravì Šalomounovi na každý den tøidceti mìr bìli, a šedesáte mìr mouky obecné, ²³ Deset volù krmných a dvadceti volù pastevných, a sto ovec, kromì jelenù, srn, bìvolù a ptactva vykrmeného. ²⁴ On zajisté panoval všudy s této strany øeky od Tipsach až do Gázy nade všemi králi, kteøíž byli pøed øekou, a mìl pokoj se všech stran vùkol. ²⁵ I bydlil Juda a Izrael bezpečnì, jeden každý pod svým vinným kmenem a pod svým fíkem, od Dan až do Bersabé, po všechny dny Šalomounovy. ²⁶ Mìl také Šalomoun ètyøidceti tisíc koní na stání k vozùm svým, a dvanácte tisíc jízdných. ²⁷ A tak opatrovali ti úøedníci krále Šalomouna i všechny, kteøíž pøicházeli k stolu krále Šalomouna, jeden každý za mìsíc svùj, nedopouštìjíce, aby v èem nedostatek býti mìl. ²⁸ Jeèmene také a slámy pro konì a pro mezky dodávali k tomu místu, kdež byl král, jeden každý, jakž mu uloženo bylo. ²⁹ Nadto dal Bùh moudrost Šalomounovi a prozøetelnost velikou náramnì, a širokost mysli, jako jest písku na bøehu moøském. ³⁰ Nebo vìtší byla moudrost Šalomounova, než moudrost všech národù východních, a než všeliká moudrost Egyptských. ³¹ Nýbrž moudøejší byl nad všechny lidi, až i nad Etana Ezrachitského, též nad Hémana, a Kalkole i Darda, syny Máchol, a rozneslo se jméno jeho po všech národech vùkol. ³² Složil také tøi tisíce pøísloví, a písnìek jeho bylo tisíc a pìt. ³³ Vypsal též i o stromích, poèna od cedru, kterýž jest na Libánu, až do mchu, kterýž roste na zdi; psal i o hovadech a o ptácích, a zemìplazích a o rybách. ³⁴ Protož pøicházeli ze všech národù poslouchati moudrosti Šalomounovy, i ode všech králù zemì, kteøíž slyšeli o moudrosti jeho.

5

¹ Poslal pak Chíram král Tyrský služebníky své k Šalomounovi, uslyšav, že ho pomazali za krále na místo otce jeho; nebo miloval Chíram Davida po všechny dny. ² Zase poslal Šalomoun k Chíramovi, øka: ³ Ty víš, že David otec můj nemohl vystaviti domu jménu Hospodina Boha svého pro války, kteréž jej obkličovaly, dokudž Hospodin nepodložil nepøátel pod nohy jeho. ⁴ Ale nyní Hospodin Bùh můj dal mi odpoèinutí všudy vùkol, není žádného protivníka, ani outoku nebezpeèného. ⁵ Z té pøíèiny, aj, úmysl mám staviti dùm jménu Hospodina Boha svého, jakož mluvil Hospodin Davidovi otcí mému, øka: Syn tvùj, kteréhož posadím místo tebe na stolièi tvé, on^t vystaví dùm ten jménu mému. ⁶ A protož nyní rozkaž, a^t mi nasekají cedrù na Libánu. Budou pak služebníci moji s služebníky tvými, a mzdu služebníkù tvých dám tobì, tak jakž díš. Nebo sám víš, že mezi námi není žádného, kdož by umìl sekati døíví, jako jsou Sidonští. ⁷ Stalo se tedy, když uslyšel Chíram ta slova Šalomounova, že se zraðoval náramnì, a øekl: Požehnaný Hospodin budiž nyní, kterýž dal Davidovi syna moudrého nad tím lidem tak mnohým. ⁸ I poslal Chíram k Šalomounovi, øka: Vyrozumìl jsem, oè jsi poslal ke mnì; já^t uèiním všecku vůli tvou z strany døíví cedrového i jedlového. ⁹ Služebníci moji svezou je s Libánu až k moøi, a dám je v voøích splaviti po moøi až k místu tomu, kteréž mi ukážeš, a tu je složím; ty pak pobøeš je a naplníš také vůli mou, dodávaje potravy èeledi mé. ¹⁰ A tak dával Chíram Šalomounovi døíví cedrového a døíví jedlového, jakkoli mnoho chtìl. ¹¹ Šalomoun také dával Chíramovi dvadeceti tisíc mìr pšenice ku pokrmu èeledi jeho, a dvadeceti tisíc mìr oleje vytlaèeného. To dával Šalomoun Chíramovi každého roku. ¹² Když tedy dal Hospodin moudrost Šalomounovi, jakož mu byl zaslìbil, a byl pokoj

mezi Chíramem a mezi Šalomounem, tak že mezi sebou uèinili smlouvu: ¹³ Rozkázal král Šalomoun vybíratí osoby ze všeho Izraele, a bylo vybraných tøidceti tisíc mužù. ¹⁴ Z nichž posílal na Libán deset tisícù na každý mìsíc, jedny po druhých. Jeden mìsíc bývali na Libánu, a dva mìsíce doma, Adoniram pak byl ustaven nad těmi vybranými. ¹⁵ Mìl také Šalomoun sedmdesáte tisíc nosièù, a osmdesáte tisíc tìch, kteøíž tesali na hoøe, ¹⁶ Kromì pøedních vládaøù Šalomounových, kterýchž bylo nad dílem tøi tisíce a tøi sta. Ti pøedstaveni byli lidem, kteøíž dìlali. ¹⁷ I pøikázal král, aby navozili kamení velikého, kamení nákladného k založení toho domu, a kamení tesaného, ¹⁸ Kteréž tesali kameníci Šalomounovi a kameníci Chíramovi a Giblièti. A tak pøipravovali døíví i kamení k stavení domu toho.

6

¹ I stalo se léta ètyøstého osmdesátého po vyjití synù Izraelských z zemì Egyptské, že Šalomoun mìsíce Ziv, (jenž jest mìsíc druhý), ètvrtého léta kralování svého nad Izraelem, poèal staviti domu Hospodinova. ² Dùm pak, kterýž stavìl král Šalomoun Hospodinu, byl zdělí šedesáti loktù, a zšíøí dvadcíti, a zvýší tøidcíti loktù. ³ Síðce také byla pøed chrámem dvadcíti loktù zdělí vedlé širokosti domu, a desíti loktù zšíøí pøed domem. ⁴ Udìlal také v domì okna porozšíøená vnitø, ale possoužená zevnitø. ⁵ Vzdìlal též pøi zdi domu pavlaèe všudy vùkol vedlé zdi domu, okolo chrámu a svatynì svatých, a nadìlal pokojíkù všudy vùkol. ⁶ Pavlaèe spodní širokost byla pìti loket, prostøední širokost šesti loket, a tøetí širokost sedmi loket; nebo byl zdìlal ústupky ve zdi domu zevnitø všudy vùkol, aby trámové nebyli vpouštíni do zdi domu. ⁷ Když pak ten dùm staven byl, z kamení hotového, tak pøivezeného stavìli. Ani kladiva ani sekery, ani jakého

nástroje železného nebylo slyšeti v domi, když byl staven. ⁸ Dvěøe k prostøedním pokojùm byly po pravé strani domu, jimiž po šneku se chodilo k tim prostøedním, a z prostøedních k tøetím. ⁹ A tak vystavil dùm ten, a dokonal jej, a pøikryl jej krokvemi ohnutými a prkny cedrovými. ¹⁰ Vystavil i pavlaèe ty vùkol všeho domu. Pìti loket zvýši byla každá z nich, a pøipojeny byly k domu trámy cedrovými. ¹¹ Stala se pak øeè Hospodinova k Šalomounovi, økoucí: ¹² To⁴ jest ten dùm, kterýž ty stavíš. Jestliže budeš choditi v ustanoveních mých, a soudy mé vykonávati, a ostøíhati všech pøikázání mých, chodì v nich, tedy upevním slovo své s tebou, kteréž jsem mluvil Davidovi otci tvému. ¹³ A budu bydleti u prostøed synù Izraelských, a neopustím lidu svého Izraelského. ¹⁴ A tak vystavil Šalomoun ten dùm, a dokonal jej. ¹⁵ A otafloval zdi domu vnitø prkny cedrovými, od podlahy domu až k stropu obložil døívím vnitø; položil také podlahu domu prkny jedlovými. ¹⁶ Udìlal také pøehrazení na dvadce ti loket od jedné strany domu k druhé, z prken cedrových, od podlahy až do stropu. A tak udìlal u vnitøku pøbytek, aby byl svatynì svatých. ¹⁷ Proèež ètyøidcíti laktù byl dùm, jenž jest chrám pøední. ¹⁸ A na tom cedrovém domu vnitø otaflování byly øezby, nápodobné tykvím planým a kvitùm otevøeným. Všecko z cedru bylo, tak že ani kamene nebylo vidìti. ¹⁹ Svatyni pak svatých v domi vnitø pøipravil, aby tam postavena byla truhla smlouvy Hospodinovy. ²⁰ Kterážto svatynì svatých vnitø byla dvadcíti laktù zdélí, a dvadcíti laktù zšíøí, též dvadcíti laktù zvýši, a obložil ji zlatem nejèistším. Oltáo také cedrový obložil. ²¹ Tak obložil Šalomoun pøbytek ten zlatem nejèistším, a uèinil rozdìlující stinu a provazy zlaté pøed svatynì svatých, kterouž také obložil zlatem. ²² Anobrž všecken dùm obložil zlatem, žádné strany

nepomíjeje; též všecken oltáø, kterýž byl pøed svatyní svatých, obložil zlatem. ²³ Udílal také v svatyni svatých dva cherubíny z døíví olivového desíti loket zvýší. ²⁴ A bylo na pít loket køídlo cherubína jedno, a na pít loket køídlo cherubína druhé; deset loket bylo od konce køídla jednoho až k konci køídla druhého. ²⁵ Tak na deset loket byl i cherubín druhý; míru jednostejnou a øezbu jednostejnou mìli oba cherubínové. ²⁶ Vysokost cherubína jednoho byla desíti loket, a tolikéž cherubína druhého. ²⁷ I postavil ty cherubíny u prostøed domu vnitøního, tak že roztáhli køídla svá, a dotýkalo se køídlo jednoho jedné stíny, též køídlo cherubína druhého dotýkalo se druhé stíny; køídla pak jejich u prostøed domu spolu se dotýkala. ²⁸ Obložil také ty cherubíny zlatem. ²⁹ Pøesto i všechny stíny domu vùkol ozdobil øezbami cherubínù a palm a rozvitých kvìtù, vnitø i zevnitø. ³⁰ I podlahu domu položil zlatem vnitø i zevnitø. ³¹ Udílal též, kudy vcházeli do svatyni svatých, dvéøe z døíví olivového, a podvoje i s veøejemi byly pìtihané. ³² Oboje pak ty dvéøe byly z døíví olivového, kteréž ozdobil øezbami cherubínù a palm a rozvitých kvìtù, a obložil zlatem; potáhl také i cherubíny a palmy zlatem. ³³ Podobnì udílal i u vrat chrámových dvéøe z døíví olivového ètverhrané. ³⁴ A oboje dvéøe byly z døíví jedlového. Na dvě strany jedny dvéøe otvíraly se, též na dvě strany druhé dvéøe se otvíraly. ³⁵ I vyøezal na nich cherubíny a palmy a rozvité kvìty, a obložil zlatem taženým to, což bylo vyøezáno. ³⁶ Potom vystavil sò prostøední ze tøí øadù kamení tesaného, a jednoho øadu døíví cedrového hoblovaného. ³⁷ Léta ètvrtého založen byl dùm Hospodinùv, mìsíce Ziv, ³⁸ A léta jedenáctého, mìsíce Bul, (jenž jest mìsíc osmý), dokonán jest dùm se všemi pøípravami svými, a se vším tím, což k nìmu pøináleželo; kterýž stavil sedm let.

7

¹ Potom stavil Šalomoun dům svůj za třinácté let, až jej všelijak dostavil. ² Vystavil též dům z lesu Libánského, sto loket zdělí a padesáte loket zšíří a třiceti loket zvýší na čtyřech řadách sloupů cedrových, a trámové cedroví byli na těch sloupech. ³ A překryt byl cedrovím na hoře na těch trámech, kteříž byli na čtyřiceti pěti sloupech, po patnácti v každém řadu. ⁴ Oken také byly tři řady, okno proti oknu třemi řady. ⁵ A všechny dvěře i dveře čtverhrané byly, i okna, a zpořádaná byla okna proti oknům třemi řady. ⁶ Udělal i sídci na sloupech. Padesáti loket byla dlouhost její a třiceti loket širokost její, a byla ta sídce napřed, i sloupové i trámové její před tím domem. ⁷ Opět vzdělal jinou sídci, v níž byl trůn, kdež soudil, totiž sídci soudnou, kteráž překryta byla cedrovím od jedné podlahy až do druhé. ⁸ Potom při domu svém, v kterémž bydlil, udělal síd druhou za tou síní; dílo podobné onomu bylo. Udělal také dům dceři Faraonovi, kterouž byl pojal Šalomoun, podobný té sídci. ⁹ Všecko to bylo z kamení nákladného, vedlé míry tesaného a pilou řezaného, vnitř i zevnitř, a to od gruntu až k stropu, i zevnitř až k síni veliké. ¹⁰ Základ také byl z kamení nákladného, z kamení velikého, z kamení na deset loket, a z kamení na osm loket. ¹¹ Tak i výš bylo kamení nákladné, příslušně vedlé míry tesané, a cedrové dsky. ¹² Síd také veliká měla všudy vůkol třemi řady kamení tesané, a jedním řadem dříví cedrové, podobně jako síd vnitřní domu Hospodinova, i sídce téhož domu. ¹³ Poslav pak král Šalomoun, povolal Chírama z Týru, ¹⁴ (Ten byl syn ženy vdovy z pokolení Neftalímova, jehož otec byl obyvatel Tyrský, řemeslník díla z mudi), proto že byl plný moudrosti a rozumnosti i umění k děláni všelikého díla z mudi. Kterýžto když přišel k králi Šalomounovi, dělal

všeliké dílo jeho. ¹⁵ Nejprv sformoval dva sloupy mìdìné. Osmnácti loket byla výsost sloupu jednoho, kterýž okolek mìl dvanácti loktù. Tak i sloup druhý. ¹⁶ Potom udìlal dvì makovice, kteréž by vstaveny byly na vrch tìch sloupù, slité z mìdi. Pìti loktù byla zvýší makovice jedna, a pìti loktù zvýší makovice druhá. ¹⁷ Møežování také dílem pleteným, a šdùry jako øetízky udìlal k tìm makovicím, kteréž byly na vrchu sloupù, sedm na makovici jednu a sedm na makovici druhou. ¹⁸ A udìlav sloupy, pøidal k møežování jednomu dva øady jablek zrnatých vùkol, aby makovice, kteréž byly na vrchu, pøikrývaly. A tak uèinil makovici druhé. ¹⁹ Na tìch pak makovicích na vrchu sloupù, kteøíž v sídci státi mìli, bylo dílo kvìtem liliovým na ètyøi lokty. ²⁰ I mìly makovice ty na dvou tìch sloupích, jakož svrchu tak i proti vydutí pod zamøežováním jablka zrnatá, kterýchž bylo dvì stì, dvìma øady vùkol, na jedné i na druhé makovici. ²¹ A tak postavil ty sloupy v sídci chrámové. A postaviv sloup na pravé stranì, nazval jméno jeho Jachin; a když postavil sloup na levé stranì, nazval jméno jeho Boaz. ²² A na vrchu sloupù tìch bylo dílo liliové. I dokonáno jest dílo sloupù. ²³ Udìlal také møe slité, desíti loket od jednoho kraje k druhému, okrouhlé vùkol, a pìt loket byla vysokost jeho, a okolek jeho tøidcítì loket vùkol. ²⁴ Pod jehožto krajem pukly tykvím polním podobné všudy vùkol, po desíti do lokte, obklièovaly møe vùkol; dva øady tykví litých bylo s ním slito. ²⁵ A stálo na dvanácti volích. Tøi obrázení byli na pùlnoci, a tøi patøili k západu, tøi zase postaveni byli ku poledni, a tøi obrázení byli k východu, a møe svrchu na nich stálo, ale všech jich zadkové byli pod møem. ²⁶ A bylo ztlouští na dlaò. Kraj jeho byl, jakýž bývá u koflíku aneb kvìtu liliového; dva tisíce tun v se bralo. ²⁷ Udìlal také deset podstavkù mìdìných. Ètyø loket zdělí byl podstavek

jeden každý, a ètyø loket zšíøí, a tøí loket zvýší. ²⁸ Bylo pak takové dílo každého podstavku; lištování bylo vùkol na nich, kteréžto lištování bylo po krajích jeho. ²⁹ A na tom lištování, kteréž bylo po krajích, lvové, volové a cherubínové byli, a nad těmi kraji byl sloupec svrchu, a pod lvy a voly obruba dílem taženým. ³⁰ Bylo také po ètyøech kolách mìdiných pod každým podstavkem, a dsky mìdiné, a na ètyøech úhlech svých měli raménka; tolikéž i pod každou medenicí byla ta raménka slitá pøi každé obrubi. ³¹ Zøídlo pak jeho mezi obrubou po vrchu bylo zhloubí lokte, a však okrouhlé, øemeslnì jako i podstavek udìlané, zšíøí pùl druhého lokte. Na kterémžto zøídle byly øezby, ale lištování jejich bylo èverhrané, neokrouhlé. ³² A tak po ètyøech kolách bylo pod tím lištováním, a osy kol vycházely z podstavkù; vysokost kola každého byla pùl druhého lokte. ³³ Dílo těch kol bylo jako dílo kol u vozu; osy jejich i písty jejich, loukoti jejich i špice jejich, všecko bylo slité. ³⁴ Tolikéž ètyøi raménka na ètyøech úhlech podstavku každého, z nihož ta raménka vynikala. ³⁵ Na vrchu pak podstavku byl sloupek na pùl lokte zvýší, okrouhlý vùkol, a na vrchu sloupku toho byli krajové vypuštíní, a lištování na nich. ³⁶ I zdìlal øezby na dskách po krajích jejich, a po lištování jejich, cherubíny, lvy a palmoví, jedno podlé druhého po obrubi všudy vùkol. ³⁷ Na ten zpùsob udìlal deset podstavkù jednoramenným slitím, na jednoramennou míru, a jednoramenná øezba na všech byla. ³⁸ Udìlal také deset umyvadel mìdiných. Ètyøidceti mìr bralo v se jedno umyvadlo; ètyø loket bylo to každé umyvadlo, jedno umyvadlo na jednom podstavku, a tak na desíti podstavcích. ³⁹ I postavil podstavkù pìt po pravé stranì domu, a pìt po levé stranì domu, moøe pak postavil na pravé stranì domu, k východu na poledne. ⁴⁰ Nadìlav tedy Chíram umyvadel, a lopat a kotlíkù, dokonal všecko

dílo, kteréž dílal králi Šalomounovi k domu Hospodinovu: ⁴¹ Dva sloupy a makovice okrouhlé, kteréž byly na vrchu dvou sloupů, a mœežování dvoje, aby pœikrývalo ty dvě makovice okrouhlé, kteréž byly na vrchu sloupů; ⁴² A jablek zrnatých ètyøi sta na dvojm mœežování; dva øady jablek zrnatých byly na mœežování jednom, aby pœikrývaly dvě makovice okrouhlé, kteréž byly na vrchu sloupů; ⁴³ Tolikœž podstavkù deset, a umyvadel deset na podstavcích; ⁴⁴ A mœe jedno a volù dvanácte pod mœem; ⁴⁵ Též hrnce a lopaty, a kotlíky. A všechno nádobí, kteréhož nadìlal Chíram králi Šalomounovi do domu Hospodinova, bylo z mìdi pulerované. ⁴⁶ Ty více na rovinách Jordánských slíval král v jilovaté zemi, mezi Sohot a Sartan. ⁴⁷ Zanechal pak Šalomoun vážení všeho nádobí, pro množství veliké není vyhledáváno váhy mìdi. ⁴⁸ Nadìlal také Šalomoun všeho jiného nádobí do domu Hospodinova: Oltáø zlatý a stùl zlatý, na nìmž byli chlebové pœedložení, ⁴⁹ A svícnu pít na pravé a pít na levé stranì pœed svatyní svatých z zlata nejèistšího, též kvìty a lampy i utíradla z zlata, ⁵⁰ I bání a žaltáøe, kotlíky, kadidlnice a nádoby k oharkùm z zlata èistého, i panty zlaté ke dvěøím domu vnitøního, totiž svatynì svatých, a ke dvěøím chrámovým. ⁵¹ A tak dokonáno jest všechno dílo, kteréž dílal král Šalomoun k domu Hospodinovu, a vnesl tam Šalomoun více posvícené od Davida otce svého, støíbro a zlato i nádobí, složiv je mezi poklady domu Hospodinova.

8

¹ Tedy shromáždil Šalomoun k sobì do Jeruzaléma starší lidu Izraelského, a všechny pœední z pokolení, totiž knížata èeledí otcovských s syny Izraelskými, aby pœenesli truhlu smlouvy Hospodinovy z mìsta Davidova, jenž

jest Sion. ² I sešli se k králi Šalomounovi všickni muži Izraelští mîsíce Etanim, v èas slavnosti; a ten mîsíc jest sedmý. ³ A když pøišli všickni starší Izraelští, vzali kníží truhlu. ⁴ I pøenesli truhlu Hospodinovu a stánek úmluvy, i všecka nádobí posvátná, kteréž byla v stánku; a tak pøenesli to kníží a Levítové. ⁵ Král pak Šalomoun i všecko shromáždíní Izraelské, kteréž se k nîmu sešlo, obítovali s nîm pøed truhlou ovce i voly, kteøíž ani popisování ani poèítání nebyli pro množství. ⁶ I vnesli kníží truhlu smlouvy Hospodinovy na místo její, do vnitøního domu, totiž do svatynì svatých pod køídla cherubínù. ⁷ Nebo cherubínové mìli roztažená køídla nad místem truhly, a pøikrývali cherubínové truhlu i sochory její svrchu. ⁸ A povytáhli sochorù, tak že vidíni byli koncové jejich v svatyni k pøedku svatynì svatých, avšak vnì nebylo jich vidíti; a byli tam až do tohoto dne. ⁹ Nic nebylo v truhle kromì dvou tabulí kamenných, kteréž tam složil Mojžíš na Orèbí, když všel Hospodin v smlouvu s syny Izraelskými, a oni šli z zemì Egyptské. ¹⁰ I stalo se, když vycházeli kníží z svatynì, že oblak naplnil dùm Hospodinùv, ¹¹ Tak že nemohli kníží ostáti a sloužití pro ten oblak; nebo sláva Hospodinova naplnila dùm Hospodinùv. ¹² Tedy øekl Šalomoun: Hospodin øekl, že bude pøebývati v mrákotì. ¹³ Již' jsem vystavil dùm k pøebývání tvému, místo, v nîmž bys pøebýval na vîky. ¹⁴ A obrátiv král tváø svou, požehnání dával všemu shromáždíní Izraelskému, všecko pak shromáždíní Izraelské stálo. ¹⁵ A øekl: Požehnaný Hospodin Bùh Izraelský, kterýž mluvil ústy svými Davidovi otci mému, a skuteènì naplnil to, øka: ¹⁶ Od toho dne, kteréhož jsem vyvedl lid svùj Izraelský z Egypta, nevyvolil jsem místa z žádného pokolení Izraelského k vystavení v nîm domu, kdež by pøebývalo jméno mé, ale Davida jsem vyvolil, aby spravoval lid mùj Izraelský. ¹⁷ Uložil ti byl

zajisté v srdci svém David otec můj staviti dům jménu Hospodina Boha Izraelského, ¹⁸ Ale Hospodin øekl Davidovi otci mému: Aèkoli jsi uložil v srdci svém staviti dům jménu mému, a doøe jsi uèinil, ŷes to myslil v srdci svém: ¹⁹ A však ty nebudeš staviti toho domu, ale syn tvůj, kterýž vyjde z bedr tvých, on vystaví dům ten jménu mému. ²⁰ A tak splnil Hospodin slovo své, kteréž byl mluvil. Nebo jsem povstal na místo Davida otce svého, a dosedl jsem na stolicí Izraelskou, jakož byl mluvil Hospodin, a ustavil jsem dům tento jménu Hospodina Boha Izraelského, ²¹ A pøipravil jsem tu místo truhle, v níž jest smlouva Hospodinova, kterouž uèinil s otci našimi, když je vyvedl z zemi Egyptské. ²² Postavil se pak Šalomoun pøed oltáøem Hospodinovým, pøede vším shromážděním Izraelským, a pozdvihl rukou svých k nebi, ²³ A øekl: Hospodine, Bože Izraelský, není^t podobného tobì Boha na nebi svrchu, ani na zemi dole, kterýž ostøíháš smlouvy a milosrdenství služebníkùm svým, chodícím pøed tebou v celém srdci svém, ²⁴ Kterýž jsi splnil služebníkù svému, Davidovi otci mému, to, co jsi mluvil jemu; nebo jsi mluvil ústy svými, a skuteènì jsi to naplnil, jakož se dnes vidí. ²⁵ Nyní tedy, ó Hospodine, Bože Izraelský, naplniž služebníkù svému, Davidovi otci mému, což jsi mluvil jemu, øka: Nebude^t vyhlazen muž z rodu tvého od tváøi mé, kterýž by sedìl na stolicí Izraelské, jestliže toliko ostøíhati budou synové tvoji cesty své, aby chodili pøede mnou, jakž jsi ty chodil pøede mnou. ²⁶ Protož nyní, ó Bože Izraelský, prosím, nech^t jest upevněno slovo tvé, kteréž jsi mluvil služebníkù svému, Davidovi otci mému. ²⁷ (Aè zdali v pravdi bydliti bude Bùh na zemi? Aj, nebesa, nýbrž nebesa nebes ti neobsahují, mnohem ménì dům tento, kterýž jsem vystavil.) ²⁸ A popatø k modlitbì služebníka svého a k úpiní jeho, Hospodine, Bože můj, slyše volání a modlitbu,

kteřouž služebník tvůj modlí se dnes pøed tebou, ²⁹ Aby oèi tvé byly otevøené na dùm tento v noci i ve dne, na místo toto, o němž jsi øekl: Tu[†] bude jméno mé, abys vyslychal modlitbu, kteřouž se modlívati bude služebník tvůj na místì tomto. ³⁰ Vyslychejž tedy modlitbu služebníka svého i lidu svého Izraelského, kteřouž se modlívati budou na místì tomto; ty vždy vyslychej v místì pøebývání svého na nebesích, a vyslychaje, bui milostiv. ³¹ Když by zhøšil èlovìk proti bližnímu svému, a nutil by ho k pøísaze, tak že by pøisahati musil, a pøišla by ta pøísaha pøed oltáø tvůj do domu tohoto: ³² Ty vyslychej na nebi a rozeznej, i rozsuí služebníky své, mstì nad bezbožným a obraceje skutky jeho na hlavu jeho, a ospravedlòuje spravedlivého, odplacuje mu vedlé spravedlnosti jeho. ³³ Když by poražen byl lid tvůj Izraelský od nepøatel, proto že zhøšili proti tobì, jestliže by obrátice se k tobì, vyznávali jméno tvé, a modléce se, poníženì prosili by tebe v domì tomto: ³⁴ Ty vyslychej na nebi a odpus[†] høích lidu svému Izraelskému, a uvei je zase do zemì, kteřouž jsi dal otcùm jejich. ³⁵ Když by zavøíno bylo nebe, a nepršel deš[†], proto že zhøšili proti tobì, a modléce se na místì tomto, vyznávali by se jménu tvému, a od høíchù svých odvrátìli by se po tvém trestání: ³⁶ Ty vyslychej na nebi, a odpus[†] høích služebníkù svých a lidu svého Izraelského, vyuèe je cestì výborné, po níž by chodili, a dej deš[†] na zemi svou, kteřouž jsi dal lidu svému za dìdictví. ³⁷ Byl-li by hlad na zemi, byl-li by mor, sucho, rez, kobyly, a brouci byli-li by; ssoužil-li by jej nepøitel jeho v zemi obývání jeho, aneb jakákoli rána, jakákoli nemoc: ³⁸ Všelickou modlitbu a každé úpìní, kteřéž by èinìno bylo od kteréhokoli èlovìka, aneb ode všeho lidu tvého Izraelského, kdož by jen poznal ránu srdce svého, a pozdvihl by rukou svých v domì tomto, ³⁹ Ty vyslychej na nebesích v

místì pøebývání svého, a slituj se i uèìò a odpla⁴ jednomu každému vedlé všech cest jeho, kteréž ty znáš v srdci jeho, (nebo ty sám znáš srdce všech lidí), ⁴⁰ Aby se báli tebe po všechny dny, v nichž by živi byli na zemi, kterouž jsi dal otcùm našim. ⁴¹ Nýbrž také cizozemec, kterýž není z lidu tvého Izraelského, pøišel-li by z zemi daleké pro jméno tvé, ⁴² (Nebo⁴ uslyší o jménu tvém velikém a ruce tvé pøesilné, a rameni tvém vztaženém), pøišel-li by tedy, a modlil by se v domì tomto: ⁴³ Ty vyslychej na nebi v místì pøebývání svého, a uèìò všecko to, o èež volati bude k tobì cizozemec ten, a⁴by poznali všickni národové zemi jméno tvé, a báli se tebe jako lid tvůj Izraelský, a aby vidìli, že jméno tvé vzýváno jest nad domem tímto, kterýž jsem vystavìl. ⁴⁴ Když by vytáhl lid tvůj k boji proti nepøíteli svému, cestou, kterouž bys poslal je, jestliže by se modlili Hospodinu naproti místu tomuto, kteréž jsi vyvolil, a naproti domu, kterýž jsem vystavìl jménu tvému: ⁴⁵ Tolikéž vyslychej na nebi modlitbu jejich a úpìní jejich, a vyveì pøi jejich. ⁴⁶ Když by zhøešili proti tobì, (jakož není èlovìka, kterýž by nehøešil), a rozhnivaje se na nì, vydal bys je v moc nepøíteli, tak že by je jaté vedli ti, kteøíž by je zjímali, do zemi nepøátelské, daleké neb blízke, ⁴⁷ A usmyslili by sobì v zemi té, do kteréž by zajati byli, a obrátice se, modlili by se tobì v zemi tich, kteøíž je z Zajímali, økouce: Zhøešili⁴ jsme a neprávì jsme èinili, bezbožnì jsme èinili, ⁴⁸ A tak navrátili by se k tobì celým srdcem svým a celou duší svou v zemi nepøátel svých, kteøíž je z Zajímali, a modlili by se tobì naproti zemi své, kterouž jsi dal otcùm jejich, naproti místu tomu, kteréž jsi vyvolil, a domu, kterýž jsem vzdìlal jménu tvému: ⁴⁹ Vyslychejž tedy na nebesích, v místì pøebývání svého, modlitbu jejich a úpìní jejich, a vyveì pøi jejich, ⁵⁰ A odpus⁴ lidu svému, cožkoli zhøešil proti tobì, i všechna

pøestoupení jejich, jimiž pøestoupili proti tobì, a nakloò k nim lítostí ty, kteøíž je zjímali, aby se smilovali nad nimi. ⁵¹ Nebo^t jsou lid tvùj a dìdictví tvé, kteréž jsi vyvedl z Egypta, z prostøed peci železné. ⁵² Necha^t jsou tedy oèi tvé otevøené k modlitbì služebníka tvého a k modlitbì lidu tvého Izraelského, abys je vyslychal vždycky, když by ti koli vzyvali. ⁵³ Nebo jsi ty oddìlil je sobì za dìdictví ode všech národù zemì, jakož jsi mluvil skrze Mojžíše služebníka svého, když jsi vyvedl otce naše z Egypta, Panovníèe Hospodine. ⁵⁴ Stalo se pak, když se pøestal Šalomoun modliti Hospodinu všì modlitbou a prosbou touto, že vstal od oltáøe Hospodinova, a pøestal kleèeti a pozdvihovati rukou svých k nebi. ⁵⁵ A stoje, dobroøeèil všemu shromáždìní Izraelskému hlasem velikým, øka: ⁵⁶ Požehnaný Hospodin, kterýž dal odpoèinutí lidu svému Izraelskému vedlé všeho, což mluvil. Nepochybilo ani jedno slovo ze všelikého slova jeho dobrého, kteréž mluvil skrze služebníka svého Mojžíše. ⁵⁷ Budiž Hospodin Bùh náš s námi, jako byl s otci našimi; nezamítejž nás, ani opouštj. ⁵⁸ Ale nakloniž srdce naše k sobì, abychom chodili po všech cestách jeho, a ostøíhali pøikázání jeho, i ustanovení jeho, a soudù jeho, kteréž pøikázal otcùm našim. ⁵⁹ A a^t jsou má tato slova, kterýmiž jsem se modlil pøed Hospodinem, blízko Hospodina Boha našeho dnem i nocí, tak aby vyvodil pøi služebníka svého, a pøi lidu svého Izraelského každého èasu a dne, ⁶⁰ A^tby poznali všickni národové zemì, že Hospodin sám jest Bùh, a že není kromì niho žádný. ⁶¹ Budiž tedy srdce vaše celé k Hospodinu Bohu našemu, tak abyste chodili v ustanoveních jeho, ostøíhajíce pøikázání jeho, tak jako dnešního dne. ⁶² Král pak a s ním všecken Izrael obìtovali obìti pøed Hospodinem. ⁶³ A obìtoval Šalomoun v obìt pokojnou, kterouž obìtoval Hospodinu, volù dvamecítma

tisícù, a ovec sto dvadeceti tisícù, a posvěcovali domu Hospodinova král i všickni synové Izraelští. ⁶⁴ Téhož dne posvětil král prostøedku sínì, kteráž byla pøed domem Hospodinovým; nebo obitoval tu obiti zápalné a obiti suché, a tuky pokojných obítí, proto že oltáø mìdìný, kterýž byl pøed Hospodinem, byl malý, aniž mohly se na nìm smìstknati obiti zápalné a obiti suché, a tukové pokojných obítí. ⁶⁵ A tak držel Šalomoun toho èasu slavnost, a všecken Izrael s ním, shromáždìní veliké odtud, kudyž se chodí do Emat, až ku potoku Egyptskému, pøed Hospodinem Bohem naším, za sedm dní a opit za sedm dní, to jest za ètrnácte dní. ⁶⁶ Dne pak osmého propustil lid. Kteøíž požehnavše krále, odešli do obydlí svých, radující se a veselíce se v srdci ze všech dobrých vící, kteréž uèinil Hospodin Davidovi služebníkù svému a Izraelovi lidu svému.

9

¹ Stalo se pak, když dokonal Šalomoun stavení domu Hospodinova a domu královského, podlé vší líbosti své, jakž vykonati umínìl, ² Že se ukázal Hospodin Šalomounovi podruhé, jakož se mu byl ukázal v Gabaon. ³ I øekl jemu Hospodin: Vyslyšel^t jsem modlitbu tvou a prosbu tvou, kteroužs se modlil pøede mnou; posvětil jsem domu toho, kterýž jsi vystavìl, aby pøebývalo tam jméno mé až na vìky, a byly tu oèi mé i srdce mé po všecy dny. ⁴ A ty jestliže choditi budeš pøede mnou, jako chodil David otec tvùj, v dokonalosti srdce a v upøímnosti, èinì všechno to, což jsem pøikázal tobì, ustanovení mých i soudù mých ostøíhaje: ⁵ Utvrdím zajisté stolicì království tvého nad Izraelem na vìky, jakož jsem mluvil Davidovi otci tvému, øka: Nebude^t odjat muž z rodu tvého od trùnu Izraelského. ⁶ Pakli se nazpìt odvrátíte vy i synové

vaši ode mne, a nebudete ostøíhati pøíkázání mých a ustanovení mých, kteráž jsem vydal vám, ale odejdouce, sloužití budete bohùm cizím a klanìti se jim: ⁷ Vypléním docela Izraele se svrchku zemì, kterouž jsem jim dal, a dùm tento, kteréhož jsem posvětil jménu svému, zavrhu od tváøi své, i bude⁴ Izrael za pøísloví a za rozprávku mezi všemi národy. ⁸ Ano i dùm tento, jakkoli bude slavný, kdokoli mimo něj pùjde, užasne se a ckátí bude, i øekne: Proè tak uèinil Hospodin zemi této a domu tomuto? ⁹ Tedy odpovídí: Proto že opustili Hospodina Boha svého, kterýž vyvedl otce jejich z zemì Egyptské, a chytili se bohù cizích, a klanìli se jim i sloužili jim, protož uvedl na nì Hospodin všechny tyto zlé vìci. ¹⁰ Stalo se také po pøebìhnutí dvacìti let, v nichž vzdìlal Šalomoun oba dva ty domy, dùm Hospodinùv a dùm královský, ¹¹ K èemuž byl Chíram král Tyrský daroval Šalomounovi hojnì døíví cedrového a jedlového, i zlata vedlé vší vůle jeho, že dal také král Šalomoun Chíramovi dvaceti mìst v zemi Galilejské. ¹² I vyjel Chíram z Týru, aby vidìl ta mìsta, kteráž mu daroval Šalomoun, ale nelíbila se jemu. ¹³ Protož øekl: Jakáž jsou ta mìsta, kteráž mi dáváš, bratøe mùj? I nazval je zemí Kabul až do tohoto dne. ¹⁴ Nebo byl poslal Chíram králi sto a dvaceti centnéøù zlata. ¹⁵ Pøíèina pak platu, kterýž byl uložil král Šalomoun, byla, aby stavìl dùm Hospodinùv a dùm svùj, a Mello i zdi Jeruzalémské, též Azor a Mageddo i Gázer. ¹⁶ (Faraò zajisté král Egyptský vytáh, dobyl Gázeru a vypálil je, Kananejské pak, kteøíž byli v tom mìsti, pobil a dal mìsto za vòno dceøi své, manželce Šalomounovi.) ¹⁷ A tak vystavìl zase Šalomoun Gázer a Betoron dolní, ¹⁸ Též Baalat a Tadmor na poušti v též zemi, ¹⁹ I všechna mìsta, v nichž Šalomoun mìl své sklady, i mìsta vozù, i mìsta jezdcù, vše vedlé žádosti své, cožkoli chtìl stavìti v Jeruza-

lémì, a na Libánu i po vší zemi panování svého. ²⁰ Všecken také lid, kterýž byl pozůstal z Amorejských, Hetejských, Ferezejských, Hevejských a Jebuzejských, kteříž nebyli z synů Izraelských, ²¹ Totiž syny jejich, kteříž byli pozůstali po nich v zemi, jichž nemohli synové Izraelští vyhladiti, uvedl Šalomoun pod plat a v službu až do tohoto dne. ²² Z synů pak Izraelských žádného nepodrobil v službu Šalomoun, ale byli muži váleční, a služebníci jeho, a knížata jeho, vůdcové jeho a úředníci nad vozy a jezdcí jeho. ²³ Bylo těch předních vládaů, kteříž byli nad dílem Šalomounovým, pět set a padesát. Ti spravovali lidi, kteříž dílali. ²⁴ Dcera pak Faraonova přestěhovala se z místa Davidova do domu svého, kterýž jí byl vystavil Šalomoun. Tehdáž také vystavil Mello. ²⁵ I obitoval Šalomoun každého roku tolikrát obiti zápalné a pokojné na oltáři, kterýž byl vzdílal Hospodinu, ale kadíval na tom, kterýž byl před Hospodinem, když dokonal dům. ²⁶ Nadílal také král Šalomoun lodí velikých v Aziongaber, kteréž jest podlé Elat, na břehu moře Rudého v zemi Idumejské. ²⁷ A poslal Chíram na těch lodech služebníky své, plavce umilé na moři, s služebníky Šalomounovými. ²⁸ Kteříž přeplavivše se do Ofir, nabrali tam zlata čtyři sta a dvaceti centnáů, a přivezli králi Šalomounovi.

10

¹ Uslyševši pak královna z Sáby pověst o Šalomounovi a jménu Hospodinovu, přijela, aby zkusila jeho v pohádkách. ² A přijevši do Jeruzaléma s počtem velmi velikým, s velbloudy nesoucími vonné věci a zlata velmi mnoho i kamení drahého, přišla k Šalomounovi, a mluvila s ním o všechno, což měla v srdci svém. ³ Jížto odpovídl Šalomoun na všechna slova její. Nebylo nic skrytého

před králem, naě by jí neodpovìdìl. ⁴ Protož uzøevši královna z Sáby všecku moudrost Šalomounovu i dùm, kterýž byl ustavìl, ⁵ Též pokrmy stolu jeho, i sedání a stávání služebníkù pøisluhujících jemu, i roucha jejich, šedkýøe také jeho, i stupni, kterýmiž vstupoval k domu Hospodinovu, zdìsila se náramnì. ⁶ A øekla králi: Pravá jest øeè, kterouž jsem slyšela v zemi své, o vícech tvých a o moudrosti tvé, ⁷ Ješto jsem nechtila vìøiti øeèem, až jsem pøijela a uzøela oèima svýma. Ale aj, není mi praveno ani polovice; pøevýšil jsi moudrostí a dobrotou povìst tu, kterouž jsem slyšela. ⁸ Blahoslavení muži tvoji, a blahoslavení služebníci tvoji, kteøíž stojí pøed tebou vždycky, a slyší moudrost tvou. ⁹ Budiž Hospodin Bùh tvùj požehnaný, kterýž ti sobì oblíbil, aby ti posadil na stolicí Izraelské, proto že miluje Hospodin Izraele na vìky, a ustanovil ti králem, abys èinil soud a spravedlnost. ¹⁰ I dala králi sto a dvacetì centnéøù zlata, a vonných vícì velmi mnoho, i kamení drahého, aniž bylo kdy více pøivezeno takových vonných vícì tak mnoho, jako darovala královna z Sáby králi Šalomounovi. ¹¹ (Lodí také Chíramova, kteráž pøinášela zlato z Ofir, pøivezla z Ofir døíví almugim velmi mnoho i kamení drahého. ¹² I nadìlal král z toho døíví almugim zábradel k domu Hospodinovu, i k domu královu, též harf a louten zpìvákùm, aniž jest kdy pøivezeno takového døíví almugim, ani vidíno do dnešního dne.) ¹³ Král také Šalomoun dal královni z Sáby vedlé všì vůle její, èehož požádala, nad to, což jí Šalomoun daroval darem královským. Potom se navrátila do zemi své ona i služebníci její. ¹⁴ Byla pak váha toho zlata, kteréž pøicházelo Šalomounovi na každý rok, šest set šedesáte šest centnéøù zlata, ¹⁵ Kromì toho, co pøicházelo od kupcù a prodavaèù vonných vícì, a ode všech králù

1 Královská 10:16 30 1 Královská 10:29

Arabských i vývod zemì. ¹⁶ A protož nadílal král Šalomoun dvì stì štítù z zlata taženého, šest set zlatých dával na každý štít, ¹⁷ A tøi sta pavéz z taženého zlata, tøi libry zlata dal na každou pavézu. I složil je král v domì lesu Libánského. ¹⁸ Udílal také král stolicì z kostí slonových velikou, a obložil ji zlatem ryzím. ¹⁹ Šest stupòù bylo k té stolicì, a vrch okrouhlý byl na stolicì od zadní strany její, a zpolehadla rukám s obou stran té stolice, a dva lvové stáli u zpolehadel. ²⁰ A dvanácte lvù stálo tu na šesti stupních s obou stran. Nebylo nic takového uèinìno v žádných královstvích. ²¹ Nadto všechny nádoby krále Šalomouna, jichž ku pití užívali, byly zlaté, a všechny nádoby v domì lesu Libánského byly z zlata nejèistšího. Nic nebylo od støibra, aniž ho sobì co vážili ve dnech Šalomounových. ²² Nebo mìl král lodí moøské s lodími krále Chírama. Jednou ve tøech letech vracely se ty lodí moøské, pøinášející zlato a støibro, kosti slonové, a opice a pávy. ²³ I zveleben jest král Šalomoun nad všechny krále zemské v bohatství a v moudrosti. ²⁴ Proèež všickni obyvatelé zemì žádostivi byli vidìti tváo Šalomounovu, aby slyšeli moudrost jeho, kterouž složil Bùh v srdci jeho. ²⁵ A pøinášeli jeden každý dary své, nádoby støíbrné a nádoby zlaté, roucha a zbroj, i vonné vìci, konì a mezky, a to každého roku, ²⁶ Tak že nashromáždil Šalomoun vozù a jezdcù, a mìl tisíc a ètyøi sta vozù a dvanácte tisíc jezdcù, kteréž rozsadil v mìstech vozù, a pøi králi v Jeruzalémì. ²⁷ I složil král støibra v Jeruzalémì jako kamení, a cedrového døíví jako planého fíkoví, kteréž roste v údolí u velikém množství. ²⁸ Pøivodili také Šalomounovi konì z Egypta a koupì rozlièné; nebo kupci královští brávali koupì rozlièné za slušnou mzdu, ²⁹ A vodívali spøež vozníkù z Egypta za šest set lotù støibra, konì pak jednoho za sto a padesáte, a tak všechnìm králùm Hetejským a králùm

Syrským oni dodávali.

11

¹ V tom král Šalomoun zamiloval ženy cizozemky mnohé, i dceru Faraonovu, i Moábské, Ammonitské, Idumejské, Sidonské a Hetejské, ² Z národů těch, kteréž zapovídl Hospodin synům Izraelským, øka: Nebudete se smìšovati s nimi, aniž se oni budou smìšovati s vámi, neboť by naklonili srdce vaše k bohům svým. K tím pøilnul Šalomoun milostí, ³ Tak že mìl žen královen sedm set a ženin tøi sta. I odvrátily ženy jeho srdce jeho. ⁴ Stalo se tedy, že když se zstaral Šalomoun, ženy jeho naklonily srdce jeho k bohům cizím, tak že nebylo srdce jeho celé pøi Hospodinu Bohu jeho, jako bylo srdce Davida otce jeho. ⁵ Ale obrátil se Šalomoun k Astarot, bohyni Sidonské, a k Moloch, ohavnosti Ammonské. ⁶ I èinil Šalomoun to, což se nelíbilo Hospodinu, a nenásledoval cele Hospodina, jako David otec jeho. ⁷ Tedy vystavil Šalomoun výsost Chámosovi, ohavnosti Moábské, na hoøe, kteráž jest naproti Jeruzalému, a Molochovi, ohavnosti synů Ammon. ⁸ A tak vzdìlal všem ženám svým z cizího národu, kteréž kadily a obitovaly bohům svým. ⁹ I rozhníval se Hospodin na Šalamouna, proto že se uchýlilo srdce jeho od Hospodina Boha Izraelského, kterýž se jemu byl ukázal po dvakrát, ¹⁰ A zapovídl jemu tu víc, aby nechodil po bozích cizích. Ale neostøíhal toho, což byl pøikázal Hospodin. ¹¹ Protož øekl Hospodin Šalomounovi: Ponìvadž se to nalezlo pøi tobì, a neostøíhal jsi smlouvy mé ani ustanovení mých, kteráž jsem pøikázal, vìz, že odtrhnu království toto od tebe, a dám je služebníku tvému. ¹² A však za dnù tvých neuèiním toho pro Davida otce tvého, než z ruky syna tvého odtrhnu je. ¹³ Všeho pak království neodtrhnu, ale pokolení jednoho zanechám

synu tvému pro Davida služebníka svého a pro Jeruzalém, kterýž jsem vyvolil. ¹⁴ A tak vzbudil Hospodin protivníka Šalomounovi, Adada Idumejského z semene královského, kterýž byl v zemi Idumejské. ¹⁵ Nebo stalo se, když bojoval David proti Idumejským, a Joáb kníže vojska vytáhl, aby pochoval zmordované, a pobil všechny pohlaví mužského v zemi Idumejské, ¹⁶ (Za šest zajisté měsíců byl tam Joáb se vším lidem Izraelským, dokudž nevyplénil všech pohlaví mužského v zemi Idumejské), ¹⁷ že tehdáž utekl Adad sám, a některé muži Idumejští z služebníků otce jeho s ním, aby šli do Egypta. Adad pak byl pachole neveliké. ¹⁸ Kteříž jdouce z Madian, přišli do Fáran, a vzavše s sebou některé muže z Fáran, přišli do Egypta k Faraonovi, králi Egyptskému, kterýž dal jemu dům, i stravou opatřil ho, dal jemu také i zemi. ¹⁹ A tak našel Adad milost velikou před Faraonem, tak že jemu dal za manželku sestru ženy své, sestru Tafnes královny. ²⁰ I porodila jemu sestra Tafnes syna Genubata, a odchovala ho Tafnes v domu Faraonovu. I byl Genubat v domě Faraonově mezi syny Faraonovými. ²¹ Když pak uslyšel Adad v Egyptě, že by usnul David s otcí svými, a že umřel i Joáb kníže vojska, tedy řekl Adad Faraonovi: Propusť mne, ať jdu do země své. ²² Jemuž řekl Farao: Èehožť se nedostává u mne, že chceš odjít do země své? I řekl: Nièeho, a však vždy mne propusť. ²³ Vzbudil ještě Bůh proti němu protivníka, Rázona syna Eliadova, kterýž byl utekl od Hadarezera krále Soby, pána svého, ²⁴ A shromáždil k sobě muže, byl knížetem roty, když je David hubil. Protož odšedše do Damašku, bydlili v něm a kralovali v Damašku. ²⁵ I byl protivníkem Izraelovým po všechny dny Šalomounovy; a to bylo nad to zlé, kteréž mu činil Adad. I měl v ošklivosti Izraele, když kraloval v Syrii. ²⁶ Jeroboám také syn Nebatův

Efratejský z Sareda, (a jméno matky jeho ženy vdovy bylo Serua), služebník Šalomounův, pozdvihl ruky proti králi.
²⁷ A tato byla pøèina, pro kterouž pozdvihl ruky proti králi Šalomounovi: Že vystavil Šalomoun Mello, zavøel mezeru místa Davida otce svého. ²⁸ Jeroboám pak byl muž silný a udatný. Protož vida Šalomoun mládence, že by pracovitý byl, ustanovil ho nade všemi platy z domu Jozefa. ²⁹ I stalo se téhož èasu, že když vyšel Jeroboám z Jeruzaléma, našel jej prorok Achiáš Silonský na cestì, jsa odín rouchem novým. A byli sami dva na poli. ³⁰ Tedy ujav Achiáš roucho nové, kteréž mìl na sobì, roztrhal je na dvanácte kusù. ³¹ A øekl Jeroboámovi: Vezmi sobì deset kusù; nebo takto praví Hospodin Bùh Izraelský: Aj, já roztrhnu království z ruky Šalomounovy, a dám tobì desatero pokolení. ³² Jedno toliko pokolení zůstane jemu pro služebníka mého Davida, a pro místo Jeruzalém, kteréž jsem vyvolil ze všech pokolení Izraelských, ³³ Proto že opustili mne, a klanili se Astarot bohyni Sidonské, a Chámos bohu Moábskému, i Moloch bohu Ammonskému, a nechodili po cestách mých, aby èinili to, což mi se líbí, totiž ustanovení má a soudy mé, jako David otec jeho. ³⁴ A však neodejmu nièeho z království z rukou jemu; nebo vůdcím zanechám ho po všechny dny života jeho pro Davida služebníka svého, kteréhož jsem vyvolil, kterýž ostøíhal pøíkázání mých a ustanovení mých. ³⁵ Ale potom vezma království z ruky syna jeho, dám tobì z niho desatero pokolení, ³⁶ Synu pak jeho dám jedno pokolení, aby zůstala svíce Davidovi služebníku mému po všechny dny pøede mnou v místì Jeruzalémì, kteréž jsem sobì vyvolil, aby tam jméno mé pøebývalo. ³⁷ A tak tebe vezmu, abys kraloval ve všech vícech, kterýchž by žádala duše tvá, a budeš králem nad Izraelem. ³⁸ Protož jestliže uposlechneš všeho toho, což pøikáži tobì, a choditi budeš po cestách

mých, a èinili to, což mi se líbí, ostøíhaje ustanovení mých a pøikázání mých, jako èinil David služebník můj: budu s tebou a vzdílám tobì dùm stálý, jako jsem vzdílal Davidovi, a dám tobì lid Izraelský. ³⁹ Potrápím^t zajisté semene Davidova pro tu vìc, a však ne po všechny dny. ⁴⁰ Pro tu pøèinu chtìl Šalomoun zabiti Jeroboáma. Kterýž vstav, utekl do Egypta k Sesákovi králi Egyptskému, a byl v Egyptì, dokudž neumøel Šalomoun. ⁴¹ Jiné pak vìci Šalomounovy, kteréž èinil, i moudrost jeho vypsány jsou v knize èinù Šalomounových. ⁴² Dnù pak, v nichž kraloval Šalomoun v Jeruzalémì nade vším Izraelem, bylo ètyøidceti let. ⁴³ I usnul Šalomoun s otci svými, a pochován jest v mìstì Davida otce svého. Kraloval pak Roboám syn jeho místo niho.

12

¹ Tedy pøibrál se Roboám do Sichem; nebo tam sešel se byl všecken Izrael, aby ho ustanovili za krále. ² Stalo se pak, když uslyšel Jeroboám syn Nebatùv, jsa ještì v Egyptì, kamž byl utekl pøed Šalomounem králem, (bydlel zajisté Jeroboám v Egyptì), ³ že poslali a povolali ho; protož pøišed Jeroboám i všechno shromáždíní Izraelské, mluvili k Roboámovi, økouce: ⁴ Otec tvùj ztížil jho naše; protož nyní polehè služby otce svého tvrdé a bøemena jeho tížkého, kteréž vzložil na nás, a budeme tobì sloužiti. ⁵ Kterýž øekl jim: Odejdìte, a tøetího dne navra^tte se ke mnì. I odšel lid. ⁶ Tedy radil se král Roboám s starci, kteøíž stávali pøed Šalomounem otcem jeho ještì za života jeho, øka: Kterak vy radíte, jakou odpovìd mám dáti lidu tomuto? ⁷ I odpovìdli jemu, økouce: Jestliže dnes povolný budeš lidu tomuto a ochotnì se jim ukážeš, a odpovìd dávaje, mluviti budeš pøívìtivì, budou^t služebníci tvoji po

všecky dny. ⁸ Ale on opustil radu starců, kterouž dali jemu, a radil se s mládenci, kteříž s ním zrostli a stávali před ním. ⁹ A řekl k nim: Co vy radíte, jakou bychom dali odpověď lidu tomuto, kteříž mluvili ke mně, ōkouce: Polehě bŕemene, kteréž vzložil otec tvŕj na nás? ¹⁰ I odpovĕdili jemu mládenci, kteříž zrostli s ním, ōkouce: Takto odpovĕš lidu tomu, kteříž mluvili k tobĕ a řekli: Otec tvŕj ztĕžil jho naše, ty pak polehĕ nám. Takto dĕj jim: Nejmenší prst mŕj tlustší jest nežli bedra otce mého. ¹¹ Nynĕ tedy otec mŕj tĕžké bŕímĕ vložil na vás, já pak pŕidám bŕemene vašeho; otec mŕj trestal vás biĕíky, ale já trestati vás budu biĕi uzlovatými. ¹² Pŕišel tedy Jeroboám i všecken lid k Roboámovi dne tĕtĕho, jakž byl rozkázal král, ōka: Navraťte se ke mnĕ dne tĕtĕho. ¹³ I odpovĕdĕl král lidu tvrdĕ, opustiv radu starců, kterouž dali jemu. ¹⁴ A mluvil k nim vedlé rady mládencŕ, ōka: Otec mŕj ztĕžil jho vaše, já pak pŕidám bŕemene vašeho; otec mŕj trestal vás biĕíky, ale já trestati vás budu biĕi uzlovatými. ¹⁵ I neuposlechl král lidu. Nebo byla pŕĕina od Hospodina, aby se naplnila ōeĕ jeho, kterouž mluvil Hospodin skrze Achášĕ Silonského k Jeroboámovi synu Nebatovu. ¹⁶ Protož vida všecken Izrael, že by je král oslyšel, odpovĕdĕl lid králi v tato slova: Jakž máme díl v Davidovi? Ani dĕdictví nemáme v synu Izai. K stanŕm svŕm, ō Izraeli! Nynĕ opatŕ dŕm svŕj, Davide. Odšel tedy Izrael k stanŕm svŕm, ¹⁷ Tak že nad syny Izraelskými toliko, kteříž bydlili v mĕstech Judských, kraloval Roboám. ¹⁸ I poslal král Roboám Adurama, kterýž byl nad platy, a uházel ho všecken Izrael kamením až do smrti, ĕímž král Roboám pŕinucen byl, aby vsedna na vŕz, utekl do Jeruzalĕma. ¹⁹ A tak odstoupili synové Izraelští od domu Davidova až do dnešního dne. ²⁰ I stalo se, když uslyšeli všickni Izraelští, že by se navrátil Jeroboám, poslavše, povolali ho do shromáždĕní,

a ustanovili ho králem nade vším Izraelem. Nežustávalo při domu Davidovu než samo pokolení Judovo. ²¹ Když pak přijel Roboám do Jeruzaléma, shromáždil všecken dům Judský a pokolení Beniamin, totiž sto a osmdesáte tisíců výborných bojovníků, aby bojovali proti domu Izraelskému, a aby zase přivedeno bylo království k Roboámovi synu Šalomounovu. ²² Tedy stala se oěe Boží k Semaiášovi muži Božímu, økoucí: ²³ Poviz Roboámovi synu Šalomounovu, králi Judskému a všemu domu Judovu i Beniaminovu, a ostatku lidu tímto slovy: ²⁴ Takto praví Hospodin: Netáhněte a nebojujte proti bratøím svým synům Izraelským. Navra'te se jeden každý do domu svého, nebo ode mne stala se víc tato. I uposlechli rozkazu Hospodinova a navrátili se, aby odešli vedle øeèi Hospodinovy. ²⁵ Potom vystavil Jeroboám Sichem na hoøe Efraim, a bydli v ním, a vyšed odtud, vystavil Fanuel. ²⁶ Øekl pak Jeroboám v srdci svém: Tudíž by se navrátilo království toto k domu Davidovu, ²⁷ Když by choðíval lid tento k obìtování obìtí v domì Hospodinovi do Jeruzaléma; i obrátilo by se srdce lidu tohoto ku pánu jeho Roboámovi králi Judskému, a tak zabijíce mne, navrátili by se k Roboámovi králi Judskému. ²⁸ Protož poradiv se král, udìlal dvé telat zlatých a øekl lidu: Dosti jste již chodili do Jeruzaléma. Aj, teì bohové tvoji, ó Izraeli, kteøíž tì vyvedli z zemì Egyptské. ²⁹ I postavil jedno v Bethel, a druhé postavil v Dan. ³⁰ Kterážto víc byla pøeìinou k hoøšení, nebo choðíval lid k jednomu z tìch až do Dan. ³¹ Vzdìlal zajisté dùm výsostí, a ustanovil knìží z lidu obecného, kteøíž nebyli z synù Léví. ³² Ustanovil také Jeroboám svátek mìsíce osmého, v patnáctý den téhož mìsíce, ku podobenství svátku, kterýž byl v Judstvu, a obìtoval na oltáøi. Takž uèinil i v Bethel, obìtuje telatùm, kteréž byl udìlal; také i v Bethel ustanovil knìží výsostí, kteréž byl

zdílal. ³³ A obitoval na oltáøi, kterýž byl udílal v Bethel, v patnáctý den měsíce osmého, toho měsíce, kterýž byl sobě smyslíl v srdci svém, a slavil svátek s syny Izraelskými, a pøistoupil k oltáøi, aby kadil.

13

¹ A aj, muž Boží pøišel z Judstva s slovem Hospodinovým do Bethel, tehdaž když Jeroboám, stoje u oltáøe, kadil. ² I zvolal proti oltáøi slovem Hospodinovým, øka: Oltáøi, oltáøi, toto praví Hospodin: Hle, syn narodí se domu Davidovu, jménem Joziáš, kterýž obitovati bude na tobě kníží výsostí, jenž zapalují kadidlo na tobě; i kosti lidské pálení budou na tobě. ³ I dal téhož dne znamení, øka: Toto⁴ jest znamení, že mluvil Hospodin: Aj, oltáø roztrhne se a vysype se popel, kterýž jest na něm. ⁴ V tom uslyšev král Jeroboám slovo muže Božího, že zvolal proti oltáøi v Bethel, vztáhl ruku svou od oltáøe a øekl: Jmìte ho. I uschla ruka jeho, kterouž vztáhl proti němu, a nemohl ji zase pøitáhnouti k sobě. ⁵ Oltáø také se roztrhl, a vysypal se popel z oltáøe podlé znamení, kteréž byl pøedpovídl muž Boží slovem Hospodinovým. ⁶ Protož mluvil král a øekl tomu muži Božímu: Pomodl se medle Hospodinu Bohu svému a pros za mne, abych mohl pøitáhnouti ruku svou k sobě. I modlíl se muž Boží Hospodinu, a pøitáhl král ruku zase k sobě, a byla jako prvé. ⁷ Tedy øekl král muži Božímu: Poi se mnou domù a posílo se, a dám⁸ dar. ⁸ I øekl muž Boží králi: Bys mi dal polovici domu svého, nešel bych s tebou, aniž bych jedl chleba, aniž bych pil vody na místì tomto. ⁹ Nebo tak mi pøikázal slovem svým Hospodin, øka: Nebudeš jísti chleba, ani pít vody, aniž se navrátíš tou cestou, kterouž jsi pøišel. ¹⁰ A tak odšel jinou cestou, a nenavrátil se tou cestou, kterouž byl pøišel do Bethel. ¹¹ Prorok pak jeden starý bydlil v Bethel, jehož syn

pøišed, vypravoval mu všechny vìci, kteréž uèinil muž Boží toho dne v Bethel; i slova, kteráž mluvil králi, vypravovali otci svému. ¹² Tedy øekl jim otec jejich: Kterou cestou šel? I ukázali mu synové jeho cestu, kterouž šel ten muž Boží, kterýž byl z Judstva pøišel. ¹³ Zatím øekl synùm svým: Osedlejte mi osla. Kteøíž osedlali mu osla, a on vsedl na něj. ¹⁴ A jel za mužem Božím a našel jej, an sedí pod dubem. I øekl jemu: Ty-li jsi ten muž Boží, kterýž jsi pøišel z Judstva? A on odpovìdil: Jsem. ¹⁵ Kterýž øekl jemu: Poj se mnou domù, a pojíš chleba. ¹⁶ Ale on odpovìdil: Nemohu^t se navrátiti, ani jíti s tebou, aniž budu jísti chleba, ani píti vody s tebou na místì tomto. ¹⁷ Nebo stala se ke mnì øeè slovem Hospodinovým: Nebudeš tam jísti chleba, ani píti vody; nenavrátíš se, jda touž cestou, kterouž jsi šel. ¹⁸ Jemuž odpovìdil: Také^t já prorok jsem jako i ty, a mluvil ke mnì andìl slovem Hospodinovým, øka: Navra^t ho s sebou do domu svého, a^t pojí chleba a napije se vody. To pak sklamal jemu. ¹⁹ Takž se navrátil s ním, a jedl chléb v domì jeho a pil vodu. ²⁰ Když pak oni sedìli za stolem, stalo se slovo Hospodinovo k proroku tomu, kterýž onoho byl zase navrátil. ²¹ A zvolal na muže Božího, kterýž byl pøišel z Judstva, øka: Toto praví Hospodin: Proto že jsi na odpor uèinil øeèi Hospodinovi, a neostøíhal jsi pøikázání, kteréž^t vydal Hospodin Bùh tvùj, ²² Ale navrátìls se a jedls chléb, a pìls vodu na místì, o kterémž^t øekl: Nebudeš jísti chleba, ani píti vody: nebude^t pochováno tělo tvé v hrobì otcù tvých. ²³ Tedy když pojedl chleba a napil se, osedlal mu osla, totiž tomu proroku, kteréhož byl navrátil. ²⁴ A když odšel, trefil na něj lev na cestì a udávil jej. I leželo tělo jeho na cestì, a osel stál podlé nìho; lev také stál vedlé těla mrtvého. ²⁵ A aj, muži nikteøí jdouce tudy, uzøeli tělo mrtvé ležící na cestì, a lva, an stojí vedlé nìho. Kteøíž pøišedše, povìdili v místì, v kterémž ten

starý prorok bydlil. ²⁶ Což když uslyšel ten prorok, kterýž ho byl navrátil s cesty, øekl: Muž Boží jest, kterýž na odpor uèinil øeèi Hospodinovi; protož vydal jej Hospodin lvu, kterýž potøev ho, udávil jej vedlé øeèi Hospodinovy, kterouž mluvil jemu. ²⁷ Zatím mluvi k synùm svým, øekl: Osedlejte mi osla. I osedlali. ²⁸ A odjev, našel mrtvé tělo jeho ležící na cestì, a osla i lva, an stojí u toho těla; a nejedl lev těla toho, aniž co uškodil oslu. ²⁹ Protož vzav prorok tělo muže Božího, vložil je na osla, a pøinesl je. I pøišel do místa svého, aby ho plakal a pochoval. ³⁰ Položil pak tělo jeho v hrobì svém, a plakali ho: Ach, bratøe můj. ³¹ A pochovav ho, mluvil k synùm svým, øka: Když já umru, pochovejte mne v témž hrobì, v němž muž Boží jest pochován, vedlé kostí jeho položte kosti mé. ³² Nebo^t se jistì stane to, což ohlásil slovem Hospodinovým proti oltáři, kterýž jest v Bethel, a proti všem domùm výsostí, kteréž jsou v místech Samaøských. ³³ Po těchto pøibìzích neodvrátil se Jeroboám od cesty své zlé, ale opìt nadílal z lidu obecného nižší výsostí. Kdo jen chtìl, posvětil ruky jeho, a ten byl knížem výsostí. ³⁴ I byla ta víc domu Jeroboámovu pøíèinou k høešení, aby vyplènìn a vyhlazen byl se svrchku zemì.

14

¹ Toho èasu roznemohl se Abiáš, syn Jeroboámùv. ² I øekl Jerobám ženì své: Vstaò medle a zmìò se, aby nepoznali, že jsi žena Jeroboámová, a jdi do Sílo. Hle, tam jest Achiáš prorok, kterýž mi byl pøedpovìdìl, že mám býti králem nad lidem tímto. ³ A vezma v ruce své deset chlebù a koláèù, a láhvici medu, jdi k nìmu; on^t oznámí tobì, co se stane pacholetì tomuto. ⁴ I uèinila tak žena Jeroboámová; nebo vstavši, šla do Sílo, a pøišla do domu Achiášova. Ale Achiáš nemohl již hledìti, nebo pošly mu

byly oèi pro starost jeho. ⁵ Hospodin pak øekl Achiášovi: Aj, žena Jeroboámova jde, aby se tebe nice zeptala o synu svém, proto že jest nemocen. Toto a toto budeš jí mluvit. Bude^t pak, že když pøijde, èiniti se bude jinou. ⁶ Protož uslyšev Achiáš šust noh jejích, když vcházela do dveí, øekl: Poí, ženo Jeroboámova, proè se jinou èiníš? Já zajisté poslán jsem k tobì s øeèí tvrdou. ⁷ Jdi, povìz Jeroboámovi: Toto praví Hospodin Bùh Izraelský: Ponìvadž jsem ti vyvýšil z prostøedku lidu, a postavil jsem ti za vůdce nad lidem svým Izraelským, ⁸ A odtrhl jsem království od domu Davidova, a dal jsem je tobì, ty však nebyl jsi jako služebník mùj David, kterýž ostøíhal pøikázání mých, a následoval mne v celém srdci svém, èinì toliko to, což jest pravého pøede mnou, ⁹ Ale zlost jsi páchal hojnìji nade všechny, kteøíž byli pøed tebou; nebo odšed, uèinìl sobì bohy cizí a slité, abys mne dráždil, mne pak zavrhl jsi za høbet svùj: ¹⁰ Protož aj, já uvedu zlé vìci na dùm Jeroboámùv, a vyhladím z Jeroboáma, i toho, jenž moèi na stìnu, i zajatého i zanechaného v Izraeli, a vyvrhu ostatky domu Jeroboámova, jako hnùj vymítán bývá až doèista. ¹¹ Toho, kdož z domu Jeroboámova umøe v mìsti, psi žrátì budou, a toho, kdož umøe na poli, ptáci nebeští jístì budou; nebo^t jest mluvil Hospodin. ¹² Ty pak vstana, jdi do domu svého, a když vcházeti budeš do mìsta, tehdy umøe pachole. ¹³ I budou ho plakati všecken lid Izraelský, a pochovají jej; nebo ten sám z domu Jeroboámova dostane se do hrobu, proto že o nìm z domu Jeroboámova jest slovo dobré u Hospodina Boha Izraelského. ¹⁴ Vyzdvihne^t však sobì Hospodin krále nad Izraelem, kterýž vyhladí dùm Jeroboámùv toho dne. Ale co? Nýbrž již vyzdvihl. ¹⁵ A zaklátì Hospodin Izraelem tak, jako se klátì tètina u vodách, a vykoøení Izraele z zemì výborné této, kterouž dal otcùm jejich, a rozptýlí je daleko za øeku, proto že sobì

zdílali háje, popouzejíce Hospodina. ¹⁶ A tak vydá Izraele pro hŕíchy Jeroboámovy, kterýž i sám hŕešil, i v hŕích uvodil Izraele. ¹⁷ Tedy vstavši žena Jeroboámová, odešla a pŕišla do Tersa, a když vstupovala na prah domu, umŕelo pachole. ¹⁸ I pochovali je, a plakal ho všecken lid Izraelský vedlé ōeèi Hospodinovy, kterouž mluvil skrze služebníka svého, Achiáše proroka. ¹⁹ Jiné pak vici Jeroboámovy, jaké boje vedl a kterak kraloval, aj, sepsány jsou v knize o králích Izraelských. ²⁰ Všech dnŕ, v nichž kraloval Jeroboám, bylo dvamecítma let. I usnul s otcí svými, a kraloval Nádad syn jeho místo niho. ²¹ Roboám také syn Šalomounŕv kraloval nad Judou. V jednom a ve ŕtyŕidcítí letech byl Roboám, když poèal kralovati, a sedmnácte let kraloval v Jeruzalémì mìstì, kteréž vyvolil Hospodin ze všech pokolení Izraelských, aby tam pŕebývalo jméno jeho. Bylo pak jméno matky jeho Naama Ammonitská. ²² Èinil také lid Judský to, což zlého jest pŕed Hospodinem, a k žìvosti ho popudili hŕíchy svými, kterýmiž hŕešili, více nežli otcové jejich všemi vici, kteréž èinili. ²³ Nebo i oni vystavili sobì výsosti a sloupy, i háje na každém pahrbku vysokém a pod každým stromem zeleným. ²⁴ Pŕesto byli ohyzdní sodomáŕi v zemi té, èiníce vedlé všech ohavností pohanských, kteréž byl vyplénil Hospodin pŕed tváŕí synŕv Izraelských. ²⁵ I stalo se léta pátého království Roboámová, že vytáhl Sesák král Egyptský proti Jeruzalému, ²⁶ A pobral poklady domu Hospodinova a poklady domu královského, všechno to pobral. Vzal také všechny pavézy zlaté, kterýchž byl nadílal Šalomoun. ²⁷ Místo kterýchž nadílal král Roboám pavéz mìdìných, a poruèil je úŕedníkŕm nad drabanty, kteŕíž ostŕíhali brány domu královského. ²⁸ A když král chodíval do domu Hospodinova, nosili je drabanti, a zase je

pøinášeli do pokoje drabantù. ²⁹ Jiné pak vìci Roboámovy, a všecko, což èinil, zdaliž není zapsáno v knize o králích Judských. ³⁰ Ano i válka, kteráž byla mezi Roboámem a Jeroboámem po všechny dny. ³¹ I usnul Roboám s otci svými, a pochován jest s nimi v mìstì Davidovì. A jméno matky jeho bylo Naama Ammonitská. I kraloval Abiam syn jeho místo niho.

15

¹ Léta pak osmnáctého království Jeroboáma syna Nebatova, kraloval Abiam nad Judou. ² Tøi léta kraloval v Jeruzalémì. A jméno matky jeho bylo Maacha, dcera Abissalomova. ³ Ten chodil ve všech høšíích otce svého, kteréž páchal pøed oblíèejem jeho; a nebylo srdce jeho celé pøi Hospodinu Bohu jeho, jako srdce Davida otce jeho. ⁴ A však pro Davida dal jemu Hospodin Bùh jeho svíci v Jeruzalémì, vzbudiv syna jeho po òim, a utvrdiv Jeruzalém, ⁵ Proto že David èinil to, což bylo dobrého pøed Hospodinem, a neuchýlil se od žádné vìci z tìch, kteréž jemu byl pøikázal, po všechny dny života svého, kromì skutku pøi Uriášovi Hetejském. ⁶ A byl boj mezi Roboámem a Jeroboámem po všechny dny života jeho. ⁷ Jiné pak vìci Abiamovy, a všecko což èinil, popsáno jest v knize o králích Judských, ano i o boji mezi Abiamem a Jeroboámem. ⁸ A když usnul Abiam s otci svými, pochovali ho v mìstì Davidovì. I kraloval Aza syn jeho místo niho. ⁹ A tak léta dvacátého Jeroboáma, krále Izraelského, kraloval Aza nad Judou. ¹⁰ Jedno a ètyøidceti let kraloval v Jeruzalémì. A jméno matky jeho bylo Maacha, dcera Abissalomova. ¹¹ I èinil Aza, což dobrého bylo pøed Hospodinem, jako David otec jeho. ¹² Nebo ohyzdné sodomáøe vyplénil z zemì, a odjal všechny modly, kterýchž nadìlali otcové jeho. ¹³ Nadto i Maachu matku svou

ssadil, aby nebyla královnou; nebo byla udílala hroznou modlu v háji. Protož podal Aza modlu tu ohyzdnou, a spálil při potoku Cedron. ¹⁴ A ačkoli výsosti nebyly zkaženy, a však srdce Azovo bylo celé při Bohu po všechny dny jeho. ¹⁵ Vnesl také ty věci, kteréž posvěceny byly od otce jeho, i ty věci, kterýchž sám posvětil, do domu Hospodinova, stříbro a zlato i nádoby. ¹⁶ Pročež byla válka mezi Azou a Bárou, králem Izraelským, po všechny dny jejich. ¹⁷ Nebo Báza král Izraelský vytáhl proti Judovi, a stavil Ráma, aby nedal žádnému vyjít ani jít k Azovi králi Judskému. ¹⁸ Ale vzav Aza všechno stříbro i zlato, kteréž pozůstalo v pokladích domu Hospodinova, a v pokladích domu královského, dal je v ruce služebníkům svým, a poslal je král Aza k Benadadovi synu Tabremmon, syna Hezion, králi Syrskému, kterýž bydlil v Damašku, řka: ¹⁹ Smlouva jest mezi mnou a mezi tebou, mezi otcem svým a mezi otcem tvým. Až, teď posílám tobě dar, stříbro a zlato; jdi, zruš smlouvu svou s Bárou králem Izraelským, a odtrhne ode mne. ²⁰ I uposlechl Benadad krále Azy, a poslav knížata s vojsky svými proti místům Izraelským, dobyl Jon a Dan, též Abelbetmaachy, i všeho Ceneretu, a vši zemi Neftalím. ²¹ To když uslyšel Báza, přestal stavět Ráma, a zůstal v Tersa. ²² Tedy král Aza povolal po všem Judstvu, žádného nevyměňuje. I pobrali to kamení z Ráma, i dříví jeho, z něhož stavěl Báza, a vystavěl z toho král Aza Gabaa Benjaminovo a Masfa. ²³ Jiné pak všechny věci Azovy, i všechna síla jeho a cokoli dělal, i jaká místa vystavěl, zapsáno jest v knize o králích Judských. Jen že v věku starosti své byl nemocný na nohy. ²⁴ I usnul Aza s otcí svými, a pochován jest s nimi v místě Davida otce svého. A kraloval místo něho Jozafat syn jeho. ²⁵ Nádab pak syn Jeroboámův, počal kralovati nad Izraelem léta druhého Azy, krále Judského, a kraloval nad

Izraelem dvě léta. ²⁶ A řekl to, což zlého jest před očima Hospodinovými, chodí po cestě otce svého, v horách jeho, jimiž k hořešení přivodil lid Izraelský. ²⁷ I řekl mu úklady Báza syn Achiášův z domu Izachar, a porazil ho Báza u Gebbeton, kteréž bylo Filistinských. Nádab zajisté a všickni Izraelští oblehli byli Gebbeton. ²⁸ A tak zabil ho Báza léta třetího Azy, krále Judského, a kraloval místo něho. ²⁹ I stalo se, když počal kralovati, že zahubil všecken dům Jeroboámův, a nepozůstavil žádné duše z Jeroboáma, až je i vyhladil vedle očí Hospodinovy, kterouž byl mluvil skrze služebníka svého Achiáše Silonského, ³⁰ Pro horchy Jeroboámovy, jimiž hořel, a jimiž k hořešení přivodil lid Izraelský, pro dráždní jeho, kterýmž dráždil Hospodina Boha Izraelského. ³¹ Jiné pak věci Nádabovy a všecko, což řekl, zapsáno jest v knize o králich Izraelských. ³² Byla tedy válka mezi Azou, a mezi Bárou králem Izraelským, po všechny dny jejich. ³³ Léta třetího Azy, krále Judského, kraloval Báza syn Achiášův nade vším Izraelem v Tera za čtyřemcítma let. ³⁴ A řekl to, což zlého jest před Hospodinem, chodí po cestě Jeroboámovi a v horách jeho, jimiž k hořešení přivodil Izraele.

16

¹ Stala se pak oči Hospodinova k Jéhu, synu Chanani, proti Bázovi, okoucí: ² Proto že jsem tě vyzdvihl z prachu, a postavil za vůdci lidu mého Izraelského, ty jsi pak chodil po cestě Jeroboámovi, a přivedls k hořešení lid můj Izraelský, aby mne popuzeli horchy svými: ³ Aj, já vyhladím potomky Bázovy a potomky domu jeho, a uením domu tvému, jako domu Jeroboáma, syna Nebatova. ⁴ Toho, kdož z rodiny Bázovy umře v městě, psi žrátí budou, a kdož z nich umře na poli, ptáci nebeští jísti budou. ⁵ Jiné pak věci Bázovy a všecko, což řekl, i síla jeho, o

tom zapsáno jest v knize o králích Izraelských. ⁶ Když pak usnul Báza s otci svými, pochován jest v Tersa, a Ela syn jeho kraloval místo niho. ⁷ A tak skrze Jéhu syna Chanani, proroka, stala se øeè Hospodinova proti Bázovi a proti domu jeho, i proti všemu zlému, kteréž èinil pøed oblíèejem Hospodinovým, popouzeje ho dílem rukou svých, že má býti podobný domu Jeroboámovu, a proto že jej zabil. ⁸ Léta dvacátého šestého Azy, krále Judského, kraloval Ela syn Bázùv nad Izraelem v Tersa dvě létì. ⁹ I zprotivil se jemu služebník jeho Zamri, hejtman nad polovicí vozù, když on v Tersa kvasil a opilý byl v domì Arsy, vladaøe mìsta Tersa. ¹⁰ V tom Zamri pøišed, ranil ho, a zabil jej léta dvacátého sedmého Azy krále Judského, a kraloval místo niho. ¹¹ Když pak kraloval a sedìl na stolici jeho, pobil všecken dùm Bázùv, i pøíbuzné jeho, i pøátely jeho, nepozùstaviv z niho ani moèíciho na stìnu. ¹² A tak vyhladil Zamri všecken dùm Bázùv vedlé øeèi Hospodinovy, kterouž byl mluvil proti Bázovi skrze Jéhu proroka, ¹³ Pro všechny høíchy Bázovy, i høíchy Ela syna jeho, kteøíž høešili, i v høíchy uvodili Izraele, popouzejíce Hospodina Boha Izraelského marnostmi svými. ¹⁴ Jiné pak vici Ela a všecko, což èinil, vypsáno jest v knize o králích Izraelských. ¹⁵ Léta dvacátého sedmého Azy, krále Judského, kraloval Zamri v Tersa sedm dní, když lid vojenský ležel proti Gebbeton Filistinských. ¹⁶ Nebo uslyšev lid, kterýž byl v ležení, takové vici, že by se Zamri zprotivil a že krále zabil, tedy všecken Izrael ustanovili sobì krále Amri, hejtmana nad vojskem Izraelským toho èasu v vojšti. ¹⁷ Protož táhl Amri a s ním všecken Izrael od Gebbeton, a oblehli Tersu. ¹⁸ A když vidil Zamri, že již místo jest vzato, všed na palác domu královského, zapálil nad sebou dùm královský, i umøel, ¹⁹ Pro høíchy své, kterýmiž høešil, èinì, což zlého jest pøed oblíèejem

Hospodinovým, a chodì po cestì Jeroboámovì a v høíších jeho, kteréž páchal, pøivozuje k høešení lid Izraelský. ²⁰ Jiné pak vìci Zamri i jeho úkladové, kteréž èinil, zapsáni jsou v knize o králích Izraelských. ²¹ Tedy rozdìlil se lid Izraelský na dvě. Polovice lidu postoupilo po Tebni synu Ginet, aby ho uèinili králem, a druhá polovice postoupila po Amri. ²² Ale pøemohl lid, kterýž postoupil po Amri, lid ten, kterýž postoupil po Tebni synu Ginet. I umøel Tebni, a kraloval Amri. ²³ Léta tøidcátého prvního Azy, krále Judského, kraloval Amri nad Izraelem dvanácte let. V Tera kraloval šest let. ²⁴ I koupil horu Someron od Semera za dvě høivny støibra, a když vystavil tu horu, nazval jméno místa toho, kteréž vzdìlal, od jména Semery, pána té hory, totiž Samaøí. ²⁵ Èinil pak Amri to, což jest zlého pøed oblìejem Hospodinovým; nýbrž horší vìci èinil, než kdo ze všech, kteøíž pøed ním byli. ²⁶ Nebo chodil po všeliké cestì Jeroboáma syna Nebatova, a ve všech høíších jeho, kterýmiž pøivodil k høešení Izraele, popouzeje Hospodina Boha Izraelského marnostmi svými. ²⁷ Jiné pak vìci Amri i všechno, což èinil, i síla jeho, kterouž prokazoval, o tom zapsáno jest v knize o králích Izraelských. ²⁸ I usnul Amri s otci svými, a pochován jest v Samaøí, a kraloval místo niho Achab syn jeho. ²⁹ Achab tedy syn Amri kraloval nad Izraelem léta tøidcátého osmého Azy, krále Judského, a kraloval Achab syn Amri nad Izraelem v Samaøí dvamecítma let. ³⁰ I èinil Achab syn Amri pøed oblìejem Hospodinovým horší vìci než kdo ze všech, kteøíž pøed ním byli. ³¹ V tom stalo se, (nebo málo mu to bylo, že chodil v høíších Jeroboáma syna Nebatova), že sobì pojal ženu Jezábel dceru Etbál, krále Sidonského, a odšed, sloužil Bálovi a klanìl se jemu. ³² A vzdìlal oltáo Bálovi v chrámi Bálovi, kterýž byl ustavil v Samaøí. ³³ Udìlal také Achab i háj, a tak pøièinil toho, èím by

popouzel Hospodina Boha Izraelského, nade všechny jiné krále Izraelské, kteříž byli před ním. ³⁴ Za dnů jeho Hiel Bethelský vystavil Jericho. V Abiramovi prvorozeném svém založil je, a v Segubovi nejmladším svém postavil brány jeho, vedlé oëèi Hospodinovy, kterouž byl mluvil skrze Jozue syna Nun.

17

¹ Tedy Eliáš Tesbitský, obyvatel Galádský, mluvil k Achabovi: Živ[†] jest Hospodin Bùh Izraelský, před jehož obličejem stojím, že nebude tìchto let rosy ani deštì, jediné vedlé oëèi mé. ² I stalo se slovo Hospodinovo k nìmu, økoucì: ³ Odejdi odsud a obra[†] se k východu, a skrej se u potoka Karit, kterýž jest naproti Jordánu. ⁴ A budeš z toho potoka pítì, krkavcùm pak jsem pøikázal, aby tì tam krmili. ⁵ Kterýž odšed, uèinil, jakž mu pøikázal Hospodin. Nebo odšed, usadil se pøi potoku Karit, kterýž byl proti Jordánu. ⁶ A krkavci pøinášeli jemu chléb a maso každého jitra, též chléb a maso každého veèera, a z potoka pil. ⁷ Tedy po pøebìhnutí dnù nìkterých vysechl ten potok, nebo nebylo žádného deštì v té zemi. ⁸ I stalo se slovo Hospodinovo k nìmu, økoucì: ⁹ Vstaò a jdi do Sarepty Sidonské, a buì tam. Aj, pøikázal jsem ženì vdovì, aby tì živila. ¹⁰ Kterýž vstav, šel do Sarepty, a pøišel k brání mìsta, a aj, žena vdova sbírala tu døívì. A zavolav jí, øekl: Medle, pøines mi trochu vody v nádobì, abych se napil. ¹¹ A když šla, aby pøinesla, zavolal jí zase a øekl: Medle, pøines mi také kousek chleba v ruce své. ¹² I odpovídla: Živ[†] jest Hospodin Bùh tvùj, že[†] nemám žádného chleba, ani podpopelného, kromì hrsti mouky v kbelíku a malièko oleje v nádobce, a aj, sbírám dvě døevì, abych šla a pøipravila to sobì a synu svému, abychom snìdouce to, za tím zemøíti musili. ¹³ I øekl jí Eliáš: Neboj se. Jdi

a uèiò, jakž jsi øekla, a však udìlej mi prvé z toho malý chléb podpopenlý a pøines mi; potom sobì a synu svému udìláš. ¹⁴ Nebo[†] toto praví Hospodin Bùh Izraelský: Mouka z kbelíka toho nebude strávena, aniž oleje v nádobce té ubude až do toho dne, když dá Hospodin déš[†] na zemi. ¹⁵ I šla a uèinila vedlé øeèi Eliášovy, a jedla ona i on i èeled její až do tìch dní. ¹⁶ Z kbelíka toho mouka nebyla strávena, aniž oleje v nádobce ubylo, vedlé øeèi Hospodinovy, kterouž mluvil skrze Eliáše. ¹⁷ A když to pøebìhlo, stalo se, že se roznemohl syn ženy, paní toho domu, a byla nemoc jeho velmi tìžká, tak že nezùstalo v nìm dýchání. ¹⁸ Protož øekla Eliášovi: Co mnì a tobì, muži Boží? Pøišel jsi ke mnì, abys mi pøipomenul nepravost mou, a umøil syna mého? ¹⁹ Kterýž odpovìdìl jí: Dej sem syna svého. A vzav ho z lùna jejího, vnesl jej na síò, kdež sám pøebýval, a položil ho na lùžko své. ²⁰ Tedy volal k Hospodinu a øekl: Hospodine Bože mùj, také-liž s tou vdovou, u kteréž pohostinu jsem, tak zle nakládáš, že jsi umøil syna jejího? ²¹ A roztáh se nad dítìtem po tøkrát, zvolal k Hospodinu a øekl: Hospodine Bože mùj, prosím, nech[†] se navrátí duše dítìte tohoto do vnitøností jeho. ²² I vyslyšel Hospodin hlas Eliášùv, a navrátila se duše dítìte do vnitøností jeho, i ožilo. ²³ A vzav Eliáš dítì, snesl je z síni do domu, a dal je matce jeho. I øekl Eliáš: Pohleì, syn tvùj živ jest. ²⁴ Tedy øekla žena Eliášovi: Již[†] jsem nyní poznala, že jsi muž Boží, a že øeè Hospodinova v ústech tvých jest pravá.

18

¹ Potom po mnohých dnech, po tøetím tom létì, stalo se slovo Hospodinovo k Eliášovi, økoucí: Jdi, ukaž se Achabovi, nebo[†] dám déš[†] na zemi. ² Odšel tedy Eliáš, aby se ukázal Achabovi. Byl pak hlad veliký v Samaóí.

³ I povolal Achab Abdiáše, kterýž byl pøedstaven domu jeho. (Abdiáš pak bál se Hospodina velmi. ⁴ Nebo když Jezábel mordovala proroky Hospodinovy, vzal Abdiáš sto prorokù a skryl je po padesáti v jeskyni, a krmil je chlebem a vodou.) ⁵ A øekl Achab Abdiášovi: Jdi skrže tu zemi ke všemním studnicím vod, a ke všemním potokùm, zdali bychom kde nalezli trávu, abychom živé zachovali konì a mezky, a nezmoøili dobytka. ⁶ I rozdílili sobì zemi, kterouž by prošli. Achab šel jednou cestou sám, Abdiáš také šel cestou druhou sám. ⁷ A když Abdiáš byl na cestì, aj, Eliáš potkal se s ním. Kterýž když ho poznal, padl na tváø svou a øekl: Nejsi-liž ty, pane mùj, Eliáš? ⁸ Odpovìdìl jemu: Jsem. Jdi, povìz pánu svému: Aj, Eliáš pøišel. ⁹ Jemuž øekl: Což jsem zhøešil, že služebníka svého vydati chceš v ruku Achabovu, aby mne zamordoval? ¹⁰ Živ[†] jest Hospodin Bùh tvùj, že[†] není národu ani království, kamž by neposlal pán mùj hledati ti, a když øekli, že tebe není, pøísahy požádal od království a národu, že ti nemohou nalezti. ¹¹ A ty nyní pravíš: Jdi, povìz pánu svému: Aj, Eliáš pøišel. ¹² I stalo by se, že jakž bych odšel od tebe, tedy duch Hospodinùv zanesl by ti nevím kam, já pak jda, oznámil bych Achabovi, a když by ti nenalezl, zabil by mne. Služebník zajisté tvùj bojí se Hospodina od mladosti své. ¹³ Zdaliž není oznámeno pánu mému, co jsem uèinil, když Jezábel mordovala proroky Hospodinovy, že jsem skryl z prorokù Hospodinových sto mužù, po padesáti mužích v jeskyni, a krmil jsem je chlebem a vodou? ¹⁴ Ty pak nyní pravíš: Jdi, povìz pánu svému: Aj, Eliáš pøišel. A zamorduje[†] mne. ¹⁵ Odpovìdìl Eliáš: Živ[†] jest Hospodin zástupù, pøed jehož oblíèejem stojím, že[†] se jemu dnes ukáží. ¹⁶ A tak šel Abdiáš vstøíc Achabovi, a oznámil jemu. Proèež šel i Achab v cestu Eliášovi. ¹⁷ A když uzøel Achab Eliáše, øekl Achab k nìmu: Zdaliž

ty nejsi ten, kterýž kormoutíš lid Izraelský? ¹⁸ Kterýž odpovědíl: Já^t nekormoutím lidu Izraelského, ale ty a dùm otce tvého, když opouštíte pøikázání Hospodinova a následujete Bálù. ¹⁹ Protož nyní pošli a shromažži ke mnì všecken lid Izraelský na horu Karmel, a prorokù Bálových ètyøi sta a padesáte, i prorokù toho háje ètyøi sta, kteøíž jedí z stolu Jezábel. ²⁰ Obeslal tedy Achab všechny syny Izraelské, a shromáždil ty proroky na horu Karmel. ²¹ A pøistoupi v Eliáš ke všemu lidu, øekl: I dokudž kulhati budete na obì strani? Jestliže^t jest Hospodin Bohem, následujtež ho; pakli jest Bál, jdítež za ním. A neodpovědíl jemu lid žádného slova. ²² Opìt øekl Eliáš lidu: Já sám toliko pozùstal jsem prorok Hospodinùv, prorokù pak Bálových jest ètyøi sta a padesáte mužù. ²³ Nech^t jsou nám dáni dva volkové, a a^t vyberou sobì volka jednoho, kteréhož nech^t rozsekají na kusy a vkladou na døíví, ale ohni a^t nepodkládají. Já^t také pøipravím volka druhého, kteréhož vložím na døíví, a ohni nepodložím. ²⁴ Tedy vzývejte jméno bohù vašich, já pak vzývati budu jméno Hospodinovo, a bude^t to, že Bùh, kterýž se ohlásí skrze oheð, ten jest Bùh. A odpovědíl všecken lid, øka: Dobrá^t jest øeè tato. ²⁵ I øekl Eliáš prorokùm Bálovým: Vybeøte sobì volka jednoho a pøipravte ho nejprvé, ponìvadž jest vás více, a vzývejte jméno bohù vašich, ale ohni nepodkládejte. ²⁶ A tak vzali volka, kteréhož jim dal, a pøipravili a vzývali jméno Bálovo od jitra až do poledne, øíkajíce: Ó Báli, uslyš nás. Ale nebylo hlasu, ani kdo by odpovědíl. I skákali u oltáøe, kterýž byli uðilali. ²⁷ Když pak bylo poledne, posmíval se jim Eliáš a øekl: Køiète vysokým hlasem, ponìvadž bùh jest. Neb snad rozmlouvání má, neb jinou práci, neb jest na cestì, aneb^t spí, a^t procítí. ²⁸ Takž køièeli hlasem velikým, a bodli se vedlé obyèeje svého nožíky a špicemi, tak až se krví polívali. ²⁹ I stalo

se, když již bylo s poledne, že prorokovali až dotud, když se obítuje obít suchá, ale nebylo žádného se ohlášení, ani kdo by odpověděl, ani kdo by vyslyšel. ³⁰ Zatím øekl Eliáš všemu lidu: Pøistuptež ke mnì. I pøistoupil všecken lid k nìmu. Tedy opravil oltáø Hospodinùv, kterýž byl zboøený. ³¹ Nebo vzal Eliáš dvanácte kamenù, (vedlé poètu pokolení synù Jákobových, k nìmuž se byla stala øeè Hospodinova, že Izrael bude jméno jeho), ³² A vzdílal z tìch kamenù oltáø ve jménu Hospodinovu; udílal také struhu vùkol oltáøe zšíøí, co by mohl dvì míry obilé vsíti. ³³ Narovnal i døíví, a rozsekav volka na kusy, vkladl na døíví. ³⁴ A øekl: Naplòte ètyøi stoudve vodou, a vylíte na obít zápalnou i na døíví. Øekl opít: Uèìdtež to po druhé. I uèinili po druhé. Øekl ješti: Po tøetí uèìdte. I uèinili po tøetí, ³⁵ Tak že tekly vody okolo oltáøe; také i struhu naplnila voda. ³⁶ Stalo se pak, když se obítuje obít suchá, pøistoupil Eliáš prorok a øekl: Hospodine Bože Abrahamùv, Izákùv a Izraelùv, nech^t dnes poznají, že jsi ty Bùh v Izraeli, a já služebník tvùj, a že jsem vedlé slova tvého èinil všechny vìci tyto. ³⁷ Vyslyš mne, Hospodine, vyslyš mne, a^tby poznal lid tento, že jsi ty, Hospodine, Bohem, když bys obrátil srdce jejich zase. ³⁸ V tom spadl oheò Hospodinùv, a spálil obít zápalnou, døíví i kamení i prs^t; též vodu, kteráž byla v struze, vypil. ³⁹ Což když uzøel všecken ten lid, padli na tváøi své a øekli: Hospodin^t jest Bohem, Hospodin jest Bohem. ⁴⁰ I øekl jim Eliáš: Zjímejte ty proroky Bálovy, žádný a^t z nich neujde. I zjímal je. Kteréž svedl Eliáš ku potoku Císon, a tam je zmordoval. ⁴¹ Tedy øekl Eliáš Achabovi: Jdi, pojez a napí se, nebo aj, zvuk velikého dešti. ⁴² I jel Achab, aby pojedl a napil se. Eliáš pak vstoupil na vrch Karmele, a rozprostøel se na zemi a sklonil tváø svou k kolenùm svým. ⁴³ Potom øekl mládenci svému: Vystup nyní, a pohleí tam k moøi.

Kterýž vystoupiv, pohledil a øekl: Nic není. Øekl opìt: Vra^t se po sedmkrát. ⁴⁴I stalo se po sedmé, øekl: Aj, oblak malièký jako dlaò èlovièí vystupuje z moøe. Ještì øekl: Jdi, rci Achabovi: Zapøáhej a jeì, aby tì nezastihl dèš^t. ⁴⁵Stalo se mezi tím, když se nebesa zamraèila oblakem a vìtrem, odkudž byl dèš^t veliký, že jel Achab a pøišel do Jezreel. ⁴⁶Ruka pak Hospodinova byla s Eliášem, tak že pøepásav bedra svá, bižel pøed Achabem, až pøišel do Jezreel.

19

¹ Tedy oznámil Achab Jezábel všechno to, což uèinil Eliáš, a že naprosto všechny proroxy její pobil meèem. ² A protož poslala Jezábel posla k Eliášovi, økuci: Toto a^t mi uèiní bohové a toto pøidadí, jestliže v tuto hodinu zítra neuèiním tobì, jako ty kterému z nich. ³ Což když zvidìl, vstana, odšel pro zachování života svého, a pøišel do Bersabé, jenž jest v Judstvu, kdež nechal mládence svého. ⁴ Sám pak šel pøedce po poušti cestou dne jednoho, a pøišed, usadil se pod jedním jalovcem, a žádal sobì smrti a øekl: Již^t jest dosti, ó Hospodine, vezmi duši mou, neb^t nejsem lepší otcù svých. ⁵ I lehl a usnul pod tím jalovcem. A aj, v touž chvíli andìl dotekl se ho a øekl jemu: Vstaò, pojez. ⁶ A když pohledil vùkol, a aj, u hlavy jeho chléb na uhlí peèený a èíše vody. I pojedl a napil se, a lehl zase. ⁷ Opìt vrátiv se andìl Hospodinùv po druhé, dotekl se ho a øekl: Vstaò, pojez, nebo velmi dlouhou máš cestu pøed sebou. ⁸ A vstav, jedl a pil, a šel v síle pokrmu toho ètyøidceti dní a ètyøidceti nocí, až na horu Boží Oréb. ⁹ Kdežto všed do jakési jeskynì, nocoval tam. A aj, øeè Hospodinova k nìmu, a øekl jemu: Co tu dìláš, Eliáši? ¹⁰ Kterýž odpovìdil: Velice jsem horlil pro Hospodina Boha zástupù; nebo opustili smlouvu tvou synové Izraelští, oltáøe tvé zboøili a proroxy tvé zmrdovali

meèem. I zùstal jsem já sám, teì pak hledají života mého, aby mi jej odjali. ¹¹ Øekl Bùh: Vyjdi a stùj na hoøe pøed Hospodinem. A aj, Hospodin šel tudy, a vítr veliký a silný, podvracující hory a rozrážející skály pøed Hospodinem, ale nebyl v tom vítru Hospodin. Za tím pak vítrem zemì tøesení, ale nebyl v tom tøesení Hospodin. ¹² A za tøesením oheð, ale nebyl v ohni Hospodin. A za ohnì hlas tichý a temný. ¹³ Což když uslyšel Eliáš, zavinul tváo svou pláštì svým, a vyšed, stál u dveøí jeskynì, a aj, hlas k nìmu, økující: Co tu dìláš, Eliáši? ¹⁴ Kterýž odpovìdìl: Náramnì horlil jsem pro Hospodina Boha zástupù; nebo opustili smlouvu tvou synové Izraelští, oltáøe tvé zboøili, a proroky tvé pomordovali meèem. I zùstal jsem já sám, teì pak hledají života mého, aby mi jej odjali. ¹⁵ Ale Hospodin øekl jemu: Jdi, navra^t se cestou svou k Damašské poušti, kdežto pøijda, pomažeš Hazaele za krále nad Syrií. ¹⁶ Jéhu také syna Namsi pomažeš za krále nad Izraelem, a Elizea syna Safatova z Abelmehula pomažeš za proroka místo sebe. ¹⁷ I stane se, že toho, kdož by ušel meèe Hazaelova, zamorduje Jéhu, a toho, kdož by ušel meèe Jéhu, zamorduje Elizeus. ¹⁸ Zachoval^t jsem pak v Izraeli sedm tisícù, jichžto všech kolena nesklánìla se Bálovi, a jichžto všech ústa nelíbala ho. ¹⁹ A tak odšed odtud, našel Elizea syna Safatova, an oøe, a dvanáctero spøežení pøed ním, sám také byl pøi dvanáctém. A jda mimo nìj Eliáš, uvrhl pláš^t svùj na nìj. ²⁰ Kterýž zanechav volù, bižel za Eliášem a øekl: Prosím, nech^t políbím otce svého a matky své, i pùjdu za tebou. Jemuž øekl: Jdi, vra^t se zase, nebo vidíš, co^t jsem uèinil. ²¹ Navrátil se tedy od nìho, a vzav pár volù, zabil je a døívím z pluhu uvaøil maso jejich, kteréž dal lidu, i jedli. A vstav, šel za Eliášem a pøisluhoval jemu.

20

¹ Tedy Benadad král Syrský, shromáždív všechna vojska svá, a máje s sebou třiceti a dva krále, též koně i vozy, vytáhl a oblehl Samaóí a dobýval ho. ² I poslal posly k Achabovi králi Izraelskému do místa, ³ A vzkázal jemu: Takto praví Benadad: Střebro tvé a zlato tvé mé jest, též ženy tvé i synové tvoji nejzdrábnější moji jsou. ⁴ I odpověděl král Izraelský a řekl: Vedlé očí tvé, pane můj králi, tvůj jsem i všechno, což mám. ⁵ Opět navrátivše se poslové, řekli: Takto praví Benadad: Poslal jsem k tobě, a by řekli: Střebro své a zlato své, ženy své i syny své dáš mi. ⁶ Ale však o tomto ještě zítra pošli služebníky své k tobě, aby přehledali dům tvůj i domy služebníků tvých, a oni všechno, cožkoli máš nejlepšího, vezmouce v ruce své, poberou. ⁷ A tak povolav král Izraelský všech starších země té, řekl: Posuňte medle, a vize, jak ten zlého hledá; nebo poslal ke mně pro ženy mé a pro syny mé, též pro střebro mé i pro zlato mé, a neodepěl jsem jemu. ⁸ I řekli jemu všichni starší a všechnen lid: Nepslouchej ho, ani mu povoluj. ⁹ Protož odpověděl poslu Benadadovým: Povězte pánu mému králi: Všecko to, o což jsi poslal k služebníkovi svému první, učiním, ale této věci učiniti nemohu. Takž odešli poslové, a donesli mu tu odpověď. ¹⁰ Ještě poslal k němu Benadad a řekl: Toto ať mi učiní bohové a toto ať přídají, dostane-li se prachu Samaóského do hrsti všeho lidu, kterýž jest se mnou. ¹¹ Zase odpověděl král Izraelský a řekl: Povězte, ať se nechlubí ten, kterýž se strojí do zbroje, jako ten, kterýž svaluje zbroj. ¹² I stalo se, když uslyšel tu řeč, (nebo pil on i králové v staních), že řekl služebníkům svým: Přitrhňte. I přitrhli k místu. ¹³ A hle, prorok nějaký přišel k Achabovi králi Izraelskému, řekl: Toto praví Hospodin: Zda-li jsi neviděl všeho množství tohoto velikého? Hle, já

dám je dnes v ruku tvou, abys poznal, že já jsem Hospodin. ¹⁴ A když øekl Achab: Skrze koho? odpovìdìl on: Tak praví Hospodin: Skrze služebníky knížat krajù. Øekl ješti: Kdo svede tu bitvu? Odpovìdìl: Ty. ¹⁵ A protože seètl služebníky knížat krajù, jichž bylo dvì stì tøidceti a dva; po nich seètl i všecken lid všech synù Izraelských, sedm tisícù. ¹⁶ I vytáhli o poledni. Benadad pak pil a ožral se v staních, on i tøidceti a dva králové pomocníci jeho. ¹⁷ A tak vytáhli služebníci knížat krajù nejprvé. I poslal Benadad, (když mu povìdili, økouce: Muži vytáhli z Samaøí), ¹⁸ A øekl: Buì že vytáhli o pokoj, zjímejte je živé, buì že k bitvì vytáhli, zjímejte je živé. ¹⁹ Tak, pravím, vytáhli z místa ti služebníci knížat krajù, a vojsko za nimi táhlo. ²⁰ A porazili jeden každý muže svého, tak že utíkali Syrští, Izraelští pak honili je. Ale Benadad král Syrský utekl na koni s jízdny. ²¹ Potom vytáhl král Izraelský, a pobil konì i vozy zkazil, a tak porazil Syrské ranou velikou. ²² Opìt pøišel prorok ten k králi Izraelskému, a øekl jemu: Jdiž, zmužile se mij a viz i viz, co bys mìl èiniti; nebo zase po roce král Syrský vytáhne proti tobì. ²³ Tedy služebníci krále Syrského øekli jemu: Bohové hor jsou^t bohové jejich, protože nás pøemohli; ale bojujme proti nim na rovinách, zviš, nepøemùžeme-li jich. ²⁴ Protož uèiò toto: Odbuì tìch králù, jednoho každého z místa jeho, a postav vývody místo nich. ²⁵ Ty pak seèti sobì vojsko z svých jako vojsko onìch, kteøíž padli, a konì jako ony konì, a vozy jako ony vozy; i budeme bojovati proti nim na rovinách, a zviš, nepøemùžeme-li^t jich. I uposlechl hlasu jejich a uèinil tak. ²⁶ I stalo se po roce, že seètl Benadad Syrské a vytáhl do Afeku, aby bojoval proti Izraelovi. ²⁷ Izraelští také seèteni jsou, a opatøivše se stravou, vytáhli jim v cestu. I položili se Izraelští proti nim jako dvì malá stáda koz, Syrští pak pøikryli tu zemi. ²⁸ V tom pøišel týž muž Boží, a mluvil

králi Izraelskému a øekl: Takto praví Hospodin: Proto že pravili Syrští: Bohem hor jest Hospodin a ne Bohem rovin, dám všecko množství toto veliké v ruce tvé, abyste viděli, že já jsem Hospodin. ²⁹ A tak leželi oni proti nim za sedm dní; i stalo se dne sedmého, že svedli bitvu. I porazili synové Izraelští z Syrských sto tisíc piších dne jednoho. ³⁰ Jiní pak zutíkali do místa Afeku, kdež padla zed na dvadecti a sedm tisíc mužù, kteøíž byli pozùstali. Ale Benadad utíkaje, pøišel do místa, do nejtajnějšího pokoje. ³¹ I øekli jemu služebníci jeho: Aj, toto jsme slychali, že králové domu Izraelského jsou králové milosrdní. Medle, nech⁺ vezmeme pytle na bedra svá a provazy na hlavy své, a vejdemo k králi Izraelskému; snad pøi životu zachová tebe. ³² A protož pøepásali pytli bedra svá, a provazy vzali na hlavy své, a pøišli k králi Izraelskému a øekli: Služebník tvùj Benadad praví: Prosím, nech⁺ jsem zachován pøi životu. Kterýž øekl: Což jest ještě živ? Bratr ti mùj. ³³ Muži pak ti soudíc to za dobré znamení, rychle chytily ta slova od nìho a øekli: Bratr⁺ jest tvùj Benadad. I øekl: Jdìte, pøiveìte ho sem. Takž vyšel k nìmu Benadad, i kázal mu vstoupiti na svùj vůz. ³⁴ Tedy øekl jemu Benadad: Mìsta, kteráž otec mùj pobral otcì tvému, navrátím⁺, a ulice zdíláš sobì v Damašku, jako byl udílal otec mùj v Samaóí. I odpovìdìl: Já vedlé smlouvy této propustím ti. A tak uèinil s ním smlouvu a propustil ho. ³⁵ Muž pak nìjaký z synù prorockých øekl bližnímu svému z rozkazu Božího: Ubí mne medle. Ale muž ten nechtìl ho bítí. ³⁶ Kterýž øekl jemu: Proto že jsi neuposlechl hlasu Hospodinova, aj teì, když pùjdeš ode mne, udáví ti lev. A když šel od nìho, trefil na nìj lev a udávil ho. ³⁷ Opìt nalezl muže druhého, jemuž øekl: Medle, ubí mne. Kterýž ubil ho velice a ranil. ³⁸ I odšed prorok ten, postavil se králi v cestì, a zmònil se, zavisiv sobì oèi. ³⁹ A když král pomíjel, zvolal na nìj a øekl:

Služebník tvůj vyšel do bitvy, a hle, jeden odšed, pøivedl ke mnì muže a øekl: Ostøíhej toho muže, jestliže se pak ztratí, bude⁺ život tvůj za život jeho, aneb centnéø støibra položíš. ⁴⁰ V tom když služebník tvůj toho i onoho hledil, tož⁺ se ztratil. Proèež øekl jemu král Izraelský: Takový buí soud tvůj, jakýž jsi sám vypovìdil. ⁴¹ Tedy rychle odhradil tváø svou, a poznal ho král Izraelský, že by z prorokù byl. ⁴² I øekl jemu: Takto praví Hospodin: Ponìvadž jsi z ruky pustil muže k smrti odsouzeného, bude⁺ život tvůj za život jeho, a lid tvůj za lid jeho. ⁴³ Protož odjel král Izraelský do domu svého, smutný jsa a hnìvaje se, a pøišel do Samaøí.

21

¹ Stalo se pak po tìch vícech, mìl Nábót Jezreelský vinici, kteráž byla v Jezreel podlé paláce Achaba krále Samaøského. ² I mluvil Achab k Nábotovi, øka: Dej mi vinici svou, a⁺ ji mám místo zahrady k zelinám, ponìvadž jest blízko podlé domu mého, a dám⁺ za ni vinici lepší, než ta jest, aneb jestliže⁺ se vidí, dám⁺ støibra cenu její. ³ Odpovìdil Nábót Achabovi: Nedejž mi toho Hospodin, abych mìl dáti dìdictví otcù mých tobì. ⁴ Tedy pøišel Achab do domu svého, smutný jsa a hnìvaje se pro øeè, kterouž mluvil jemu Nábót Jezreelský, øka: Nedám tobì dìdictví otcù svých. I lehl na lùžko své, a odvrátiv tváø svou, ani chleba nejedl. ⁵ V tom pøišedši k nìmu Jezábel žena jeho, øekla jemu: Proè tak smutný jest duch tvůj, že ani nejíš chleba? ⁶ Kterýž odpovìdil jí: Proto že jsem mluvil s Nábotem Jezreelským, a øekl jsem jemu: Dej mi vinici svou za peníze, aneb jestliže radìji chceš, dám⁺ jinou vinici za ni. On pak odpovìdil: Nedám tobì své vinice. ⁷ I øekla mu Jezábel žena jeho: Takliž bys ty nyní spravoval království Izraelské? Vstaò, pojez chleba a buí dobré mysli, já tobì dám vinici Nábota Jezreelského. ⁸ Zatím

napsala list jménem Achabovým, kterýž zapečetila jeho pečetí, a poslala ten list k starším a předním města jeho, spoluobyvatelům Nábotovým. ⁹ Napsala pak v tom listu takto: Vyhlaste pùst, a posaíte Nábota mezi předními z lidu, ¹⁰ A postavte dva muže nešlechtné proti nìmu, kteøíž by svìdèili na nìj, økouce: Zloøeìil jsi Bohu a králi. Potom vyveíte ho a ukamenujte jej, a¹ umøe. ¹¹ Uèinili tedy muži mìsta toho, starší a přední, kteøíž bydlili v mìsti jeho, jakž rozkázala jim Jezábel, tak jakž psáno bylo v listu, kterýž jim byla poslala. ¹² Vyhlásili pùst, a posadili Nábota mezi předními z lidu. ¹³ Potom pøišli ti dva muži nešlechtní, a posadivše se naproti nìmu, svìdèili proti nìmu muži ti nešlechtní, proti Nábotovi pøed lidem, økouce: Zloøeìil Nábót Bohu a králi. I vyvedli ho za mìsto a kamenovali jej, až umøel. ¹⁴ A poslali k Jezábel, økouce: Ukamenován¹ jest Nábót a umøel. ¹⁵ I stalo se, jakž uslyšela Jezábel, že by ukamenován byl Nábót, a že by umøel, økla Achabovi: Vstaò, vládni vinicí Nábota Jezreelského, kteréž¹ nechtìl dáti za peníze; nebo¹ není živ Nábót, ale umøel. ¹⁶ A tak uslyšev Achab, že by umøel Nábót, vstal, aby šel do vinice Nábota Jezreelského, a aby ji ujal. ¹⁷ Tedy stala se øeè Hospodinova k Eliášovi Tesbitskému, økoucí: ¹⁸ Vstana, vyjdi vstøíc Achabovi králi Izraelskému, kterýž bydlí v Samaøí, a hle, jest na vinici Nábotovi, do níž všel, aby ji ujal. ¹⁹ A mluviti budeš k nìmu tímto slovy: Takto praví Hospodin: Zdaliž jsi nezabil, ano sobì i nepøivlastnil? Mluv tedy k nìmu, øka: Takto praví Hospodin: Proto že lízali psi krev Nábotovu, i tvou krev také lízati budou. ²⁰ I øekl Achab Eliášovi: Což jsi mne našel, nepøíteli mùj? Kterýž odpovìdil: Našel, nebo jsi prodal se, abys èinil to, což zlého jest pøed oblìejem Hospodinovým. ²¹ Aj, já uvedu na tebe zlé, a odejmu potomky tvé, a vypléním z domu Achabova moècího na

stínu, i zajatého i zanechaného v Izraeli. ²² A uèiním s domem tvým jako s domem Jeroboáma syna Nebatova, a jako s domem Bázy syna Achiášova, pro zdráždiní, kterýmž jsi mne popudil, a že jsi k høešení pøivodil Izraele. ²³ Ano i proti Jezábel mluvil Hospodin, øka: Psi žráti budou Jezábel mezi zdmi Jezreelskými. ²⁴ Toho, kdož umøe z domu Achabova v mìstì, psi žráti budou, a kdož umøe na poli, ptáci nebeští jísti budou. ²⁵ Nebo nebylo podobného Achabovi, kterýž by se prodal, aby èinil to, což zlého jest pøed oblíèejem Hospodinovým, proto že ho ponoukala Jezábel žena jeho. ²⁶ Dopouštíil se zajisté vícì velmi ohavných, následuje modl vedlé všeho toho, èehož se dopouštíli Amorejští, kteréž vyplénil Hospodin od tváøi synù Izraelských. ²⁷ I stalo se, když uslyšel Achab slova tato, že roztrhl roucho své, a vzav žíni na tìlo své, postil se a léhal na pytli, a chodil krotce. ²⁸ Tedy stala se øeè Hospodinova k Eliášovi Tesbitskému, økoucí: ²⁹ Vidìl-lis, jak se ponížil Achab pøed tváøí mou? Ponìvadž se tak ponížil pøed tváøí mou, neuvedu toho zlého za dnù jeho, ale za dnù syna jeho uvedu to zlé na dùm jeho.

22

¹ Nebylo pak za tøi léta války mezi Syrskými a Izraelskými. ² I stalo se léta tøetího, pøijel Jozafat král Judský k králi Izraelskému. ³ Mluvil pak byl král Izraelský služebníkùm svým: Víte-li, že naše bylo Rámot Galád, a my zanedbáváme vzítí ho zase z moci krále Syrského? ⁴ Proèež øekl Jozafatovi: Potáhneš-li se mnou na vojnu proti Rámot Galád? Odpovìdìl Jozafat králi Izraelskému: Jako jsem já, tak jsi ty, jako lid můj, tak lid tvùj, jako koni moji, tak koni tvoji. ⁵ Øekl také Jozafat králi Izraelskému: Vzeptej se dnes medle na slovo Hospodinovo. ⁶ I shromáždìl král Izraelský prorokù okolo ètyø set mužù a

øekl jim: Mám-li táhnouti na vojnu proti Rámot Galád, èi tak nechati? I øekli: Táhni, nebo dá je Pán v ruku krále. ⁷ Tedy øekl Jozafat: Což není zde již žádného proroka Hospodinova, abychom se ho zeptali? ⁸ Na to øekl král Izraelský Jozafatovi: Ještì^t jest muž jeden, skrze nihož bychom se mohli poraditi s Hospodinem, ale já ho nenávidím, proto že mi dobrého neprorokuje, než zlé, Micheáš syn Jemlùv. Ale Jozafat øekl: Nech^t tak nemluví král. ⁹ Protož povolav král Izraelský komorníka jednoho, øekl: Pøivei sem rychle Micheáše syna Jemlova. ¹⁰ (Mezi tím král Izraelský a Jozafat král Judský, jeden každý na stolici své, odiní jsouce rouchem, sedili v placu u vrat brány Samaøské, a všickni proroci prorokovali pøed nimi. ¹¹ Sedechiáš pak syn Kenanùv udìlal sobì byl rohy železné a øekl: Takto praví Hospodin: Tìmito trkati budeš Syrské, dokudž nepohubiš jich. ¹² Takž podobnì i jiní všickni proroci prorokovali, økouce: Jeì do Rámot Galád, a š^tastnì^t se povede; nebo dá je Hospodin v ruku královu.) ¹³ V tom posel ten, kterýž šel, aby zavolal Micheáše, mluvil jemu, øka: Aj, nyní slova prorokù jednìmi ústy pøedpovídají dobré vìci králi. Medle, buì øeè tvá jako øeè kterého z nich, a mluv dobré vìci. ¹⁴ Tedy øekl Micheáš: Živ^t jest Hospodin, že což mi koli øekne Hospodin, to mluviti budu. ¹⁵ A když pøišel k králi, øekl jemu král: Micheáši, máme-li jeti na vojnu proti Rámot Galád, èi tak nechati? Kterýž øekl jemu: Jeì a š^tastnì^t se povede, nebo dá je Hospodin v ruku krále. ¹⁶ I øekl jemu král: I kolikrátž tì mám pøísa-hou zavazovati, abys mi nemluvil než pravdu ve jménu Hospodinovu? ¹⁷ Protož øekl: Vidìl jsem všecken lid Izraelský rozptýlený po horách jako ovce, kteréž nemají pastýøe; nebo øekl Hospodin: Nemají pána tito, navra^t se jeden každý do domu svého v pokoji. ¹⁸ I øekl král Izraelský Jozafatovi: Zdaliž^t jsem neøekl, že mi nebude

prorokovati dobrého, ale zlé? ¹⁹ Øekl dále: Z té pøièiny slyš slovo Hospodinovo: Vidil jsem Hospodina sedícího na stolici své, a všecko vojsko nebeské stojící po pravici jeho i po levici jeho. ²⁰ I øekl Hospodin: Kdo oklamá Achaba, aby vytáhl a padl u Rámot Galád? A když pravil ten toto, a jiný pravil jiné, ²¹ Tož' vyšel jakýsi duch, a postaviv se pøed Hospodinem, øekl: Já ho oklamám. Hospodin pak øekl jemu: Jakým zpùsobem? ²² Odpovìdìl: Vyjdu a budu duchem lživým v ústech všech prorokù jeho. Kterýžto øekl: Oklamáš a dovedeš toho; vyjdiž a uèiò tak. ²³ Protož, aj, jižti dal Hospodin ducha lživého v ústa všech prorokù tvých tìchto, ješto však Hospodin mluvil zlé proti tobì. ²⁴ Tedy pøistoupiv Sedechiáš syn Kenanùv, dal Micheášovi polièek a øekl: Kudyže odšel duch Hospodinùv ode mne, aby mluvil tobì? ²⁵ Odpovìdìl Micheáš: Aj, uzøíš v ten den, když vejdeš do nejtajnějšího pokoje, abys se skryl. ²⁶ I øekl král Izraelský: Jmi Micheáše, a doveì ho k Amonovi knížeti mìsta, a k Joasovi synu královu. ²⁷ A øekneš: Takto praví král: Dejte tohoto do žaláøe, a dávejte mu jísti malièko chleba a malièko vody, dokudž se nenavrátím v pokoji. ²⁸ Ale Micheáš øekl: Jestliže ty se navrátíš v pokoji, tedy' nemluvil skrze mne Hospodin. Pøes to øekl: Slyštež to všickni lidé! ²⁹ A tak táhl král Izraelský, a Jozafat král Judský proti Rámot Galád. ³⁰ I øekl král Izraelský Jozafatovi: Zmìním já se, když pùjdu k bitvì, ale ty oblec se v roucho své. I zmìnil se král Izraelský a jel k bitvì. ³¹ Král pak Syrský pøikázal tøidcìti dvìma svým hejtmanùm nad vozy, a øekl: Nebojujte proti malému ani proti velikému, než proti samému králi Izraelskému. ³² I stalo se, když uzøeli hejtmané nad vozy Jozafata, øekli: Jistì král Izraelský jest. I obrátili se proti nìmu, aby bojovali. Tedy zkøikl Jozafat. ³³ V tom když uzøeli hejtmané nad vozy, že on není král Izraelský, obrátili se od

nìho. ³⁴ Muž pak jeden støelil z luèištì náhodou, a postøelil krále Izraelského, kdež se pancíø spojuje. Proèež øekl vozkovi svému: Obra[†] se a vyvez mne z vojska, nebo jsem nemocen. ³⁵ I rozmohla se bitva v ten den. Král pak stál na voze proti Syrským; potom umøel u veèer, a tekla krev z rány do vozu. ³⁶ I volal biøic po vojštì, když již slunce zapadlo, øka: Jeden každý do mìsta svého, a jeden každý do zemì své navra[†] se. ³⁷ Umøel tedy král a dovezen jest do Samaøí, i pochovali ho v Samaøí. ³⁸ A když pohøížen byl vùz v rybníku Samaøském, støebali psi krev jeho, též když umývali zbroj jeho, vedlé øeèi Hospodinovy, kterouž byl mluvil. ³⁹ Jiné pak vìci Achabovy, a cožkoli èinil, i jaký dùm z kostí slonových vystavìl, i všecka mìsta, kteráž vzdìlal, o tom zapsáno jest v knize o králích Izraelských. ⁴⁰ A tak usnul Achab s otci svými, a kraloval Ochoziáš syn jeho místo nìho. ⁴¹ Jozafat pak syn Azy poèal kralovati nad Judou léta ètvrtého Achaba, krále Izraelského. ⁴² A byl Jozafat ve tøidcìti pìti letech, když poèal kralovati, a dvaceti pìt let kraloval nad Jeruzalémem, jehož matky jméno bylo Azuba, dcera Silchi. ⁴³ I chodil po všì cestì Azy otce svého, aniž se od ní uchýlil, èinì, což dobrého bylo pøed oblíèejem Hospodinovým. ⁴⁴ Toliko ponìvadž výsostì nezkazili, ještì lid obìtoval a kadal na tìch výsostech. ⁴⁵ Všel také v pokoj král Jozafat s králem Izraelským. ⁴⁶ Jiné pak vìci Jozafatovy, i síla jeho, kterouž prokazoval a kterouž bojoval, zapsány jsou v knize o králích Judských. ⁴⁷ Ten ostatky ohyzdných sodomáøù, kteøíž ještì pozùstali za dnù Azy otce jeho, vyplénil z zemì. ⁴⁸ Tehdáž nebylo žádného krále v zemi Idumejské, hejtmana mìli místo krále. ⁴⁹ I nadìlal Jozafat lodí moøských, aby jeli do Ofir pro zlato. Ale nejeli, nebo polámaly se lodì v Aziongaber. ⁵⁰ Øekl byl také Ochoziáš syn Achabùv Jozafatovi: Nech[†] jedou služebníci moji s služebníky tvými na lodech. Ale

Jozafat nechtěl. ⁵¹ I usnul Jozafat s otci svými, a pochován jest s otci svými v místě Davida otce svého; kraloval pak Joram syn jeho místo něho. ⁵² Ochoziáš syn Achabův počal kralovati nad Izraelem v Samaøí, léta sedmnáctého Jozafata krále Judského, a kraloval nad Izraelem dvě léta. ⁵³ Nebo činil zlé věci před oblíbeným Hospodinovým, a chodil po cestě otce svého a po cestě matky své, i po cestě Jeroboáma syna Nebatova, kterýž přivodil k hřešení lid Izraelský. ⁵⁴ Sloužil také Bálovi a klanil se jemu, čímž popudil k hněvu Hospodina Boha Izraelského vedlé toho všeho, což činil otec jeho.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last Kralická edition
of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmo Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2018-11-13

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 12 Mar 2019 from source files dated 5 Mar 2019

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900